

**ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО
«ЄВРОКАР»**

**фінансова звітність за МСФЗ та Примітки за рік, що
закінчився станом на 31 грудня 2019 р.**

Зміст

1	ІНФОРМАЦІЯ ПРО КОМПАНІЮ.....	3
2	СУТТЄВІ ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ.....	3
2.1	Основа підготовки фінансової звітності	3
2.2	Огляд суттєвих положень облікової політики	4
2.3	Застосування нових та змінених Стандартів	21
2.4	Основні облікові оцінки та судження	24
3	ПЕРШЕ ЗАСТОСУВАННЯ МСФЗ	26
4	УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ.....	27
5	ІНШІ ДОХОДИ ТА ВИТРАТИ.....	27
5.1.	Інші операційні доходи	27
5.2.	Інші операційні витрати	27
5.3.	Фінансові витрати	28
5.4.	Адміністративні витрати	28
5.5.	Витрати на збут.....	28
5.6.	Інші доходи	28
5.7.	Інші витрати.....	29
6	ПОДАТОК НА ПРИБУТОК.....	29
7	ОСНОВНІ ЗАСОБИ.....	31
8	ОРЕНДА	32
9	НЕМАТЕРІАЛЬНІ АКТИВИ	32
10	ІНШІ ФІНАНСОВІ ІНВЕСТИЦІЇ	32
11	ТОВАРНО-МАТЕРІАЛЬНІ ЗАПАСИ	32
12	ТОРГІВЕЛЬНА ТА ІНША ДЕБІТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ.....	33
13	ГРОШОВІ КОШТИ ТА ЇХ ЕКВІВАЛЕНТИ	33
14	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ.....	34
15	ПОЗИКОВІ КОШТИ	35
16	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ З ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ІНШИХ ВИПЛАТ.....	36
17	КРЕДИТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ ЗА ОСНОВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ТА ІНША КРЕДИТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ	36
18	УМОВНІ ТА ІНШІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ.....	37
19	ОПЕРАЦІЇ З ПОВ'ЯЗАНИМИ СТОРОНАМИ.....	37
20	УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РИЗИКАМИ	38
21	СПРАВЕДЛИВА ВАРТІСТЬ ФІНАНСОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ.....	40
22	СТАНДАРТИ, ЯКІ БУЛИ ВИПУЩЕНІ, АЛЕ ЩЕ НЕ ВСТУПИЛИ В СИЛУ	40
23	ПОДІЇ ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ ЗВІТНОГО ПЕРІОДУ	41

1 ІНФОРМАЦІЯ ПРО КОМПАНІЮ

Випуск фінансової звітності Приватного акціонерного товариства «ЄВРОКАР» за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року, затверджено керівництвом «24» лютого 2020 року.

Приватне акціонерне товариство «Єврокар» (надалі – ПрАТ «Єврокар» або «Компанія») зареєстроване в установленому законодавством порядку, створене та діє на підставі чинного законодавства України, зокрема: Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України та Закону України «Про акціонерні товариства».

ПрАТ «Єврокар» за організаційно-правовою формою є приватним акціонерним товариством, діючим в Україні. Компанія зареєстрована 14.04.2000 року Ужгородською районною адміністрацією Закарпатської області, номер запису в Єдиному державному реєстрі про проведення державної реєстрації 1 320 105 0017 000037, ідентифікаційний код юридичної особи 30913130.

Юридична адреса та фактичне місцезнаходження Товариства: с. Соломоново, Ужгородського району, Закарпатської області, вул. Перемоги, 46

Кінцевим бенефіціарним власником Компанії є Боярин Олег Петрович.

Станом на 31 грудня 2019 року середня кількість працівників в Компанії складає 251 працівників (на 1 січня 2019 року – 257 працівників).

Основна діяльність Компанії пов'язана з виробництвом автомобілів марки Шкода. Інформація щодо відносин Компанії з іншими пов'язаними сторонами наведена у Примітці 20.

2 СУТТЄВІ ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

2.1 Основа підготовки фінансової звітності

Фінансова звітність Компанії за 2019 рік підготовлена у відповідності з Міжнародними стандартами фінансової звітності (далі – «МСФЗ»), прийнятими Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, та тлумачень Комітету тлумачень Міжнародної фінансової звітності, є звітністю загального призначення та стосується лише одного суб'єкта господарювання – ПрАТ «Єврокар».

Ця фінансова звітність була підготовлена відповідно до принципу оцінки за історичною вартістю, за виключенням наступних статей: запаси відображені за найнижчою з двох оцінок – собівартістю або чистою вартістю реалізації; основні засоби – за переоціненою вартістю.

Фінансова звітність представлена в українській гривні, що є функціональною валютою Компанії. Вся фінансова інформація, представлена в українських гривнях, округляється до найближчої тисячі («тис. грн.»), якщо не вказано інше. В фінансовій звітності наведена порівняльна інформація за попередній період.

Основні принципи облікової політики, які застосовувалися при підготовці цієї фінансової звітності, описані нижче.

Припущення щодо функціонування компанії в найближчому майбутньому

Фінансова звітність була підготовлена виходячи з припущення, що Компанія буде продовжувати свою діяльність як діюче підприємство в осяжному майбутньому, що передбачає реалізацію активів та погашення зобов'язань у ході звичайної діяльності.

Відповідно до офіційних даних Державної служби статистики України та Мінфіну¹, кумулятивний рівень інфляції за трирічний період, включаючи 2016, 2017 та 2018 роки не перевищує 100%, тобто відсутні передумови для виникнення питання щодо проведення перерахунку фінансової звітності за 2018 рік згідно з МСБО 29.

Економіка України у 2019 році розвивалася за відсутності значних потрясінь. Основними ж змінами, які більш-менш вплинули на економічний розвиток, були наступні.

Україна продовжує обговорення 3-річної програми EFF із МВФ. Місія Міжнародного валютного фонду завершила роботу в Києві. У досить розлогому прес-релізі МВФ було підсумовано недавні позитивні зрушення у економіці та економічній політиці: зростання реального ВВП, дотримання відповідальної фіскальної та монетарної політики, гнучкість обмінного курсу, скорочення дефіциту поточного рахунку платіжного балансу у відношенні до ВВП, нарощування золотовалютних резервів, ухвалення реформаторського законодавства.

¹ <https://index.minfin.com.ua/economy/index/inflation/>

Місія МВФ підтвердила початок переговорів з Україною про нову програму розширеного фінансування (EFF) тривалістю 3 роки. Фонд підкреслює, що важливим є збереження незалежності НБУ та мінімізації бюджетних втрат від підтримки банків.

Динаміка промислового виробництва залишається слабкою. У 2019 році обсяги промислового виробництва скоротилися на 1,8% порівняно з 2018 роком після трирічного зростання. Однією з причин такого скорочення є проведення модернізації та тимчасові зупинки промислових потужностей на деяких великих підприємствах. Також спостерігалися і додаткові фактори впливу на скорочення промислового виробництва. Водночас щодо виробництва олії соняшникової та її фракції, то за 2019 рік спостерігається її зростання на 13,8 % порівняно з 2018 роком.

Активний споживчий попит підтримує активне зростання обороту роздрібною торгівлі. За 2019 рік роздрібний товарообіг підприємств роздрібною торгівлі України збільшився на 19% у порівнянні із 2018 роком, до 795,2 млрд грн. Лідером за обсягами товарообігу роздрібних підприємств у 2019 році було місто Київ (майже 185,7 млрд грн). Серед регіонів країни перше місце за цим показником посіла Дніпропетровська область (79,4 млрд грн); друге — Київська (64,2 млрд грн); третє — Одеська (63,7 млрд грн) області. Найменші обсяги роздрібною товарообігу за 2019 рік продемонстрували роздрібні підприємства Луганської (5,1 млрд грн), Чернівецької (8,4 млрд грн) та Тернопільської (8,8 млрд грн) областей.

Три агенції підвищили український суверенний рейтинг до В. Міжнародні рейтингові агенції Fitch та Standard&Poor's, а також менш відома японська агенція R&I підвищили суверенний рейтинг України до рівня В. Всі агенції відзначили суттєве покращення макроекономічної ситуації, відповідальну фінансову та бюджетну політику, а також появу «вікна можливостей» для здійснення економічних реформ. Рівень рейтингу В однаковий із такими країнами, як Білорусь, Ефіопія, Єгипет і Уганда².

Загалом, ймовірні зміни внутрішніх та зовнішніх соціально-економічних і військово-політичних чинників дають відповідні підстави очікувати на відносно плавні зміни в майбутній динаміці української економіки.

Зростання невизначеності в напрямку подальшого розвитку подій існує, але оцінити ступінь впливу на вартість активів Компанії на дату звітності не є можливим. Економічна стабільність буде в значній мірі залежати від ефективності фінансових та інших заходів, які здійснюються Урядом, і не існує чіткої уяви, які заходи буде ухвалювати український Уряд у зв'язку з існуючою економічною ситуацією.

Керівництво Компанії вживає необхідних заходів з підтримки стабільного економічного становища і розвитку Компанії в сучасних умовах, що склалися в бізнесі і в економіці.

Водночас зростання невизначеності в напрямку подальшого розвитку подій існує, але оцінити ступінь впливу на вартість активів Компанії на дату звітності не є можливим. Економічна стабільність буде в значній мірі залежати від ефективності фінансових та інших заходів, які здійснюються Урядом, і не існує чіткої уяви, які заходи буде ухвалювати український Уряд у зв'язку з існуючою економічною ситуацією.

Неможливо оцінити ефект, який може виявити зміна сценарію розвитку України внаслідок непередбачуваних факторів, наприклад, у випадку масштабної російської військової агресії, яка залишається за оцінками поки що малоімовірною, на ліквідність та дохід Компанії, включаючи вплив її на операції зі споживачами й постачальниками.

Крім цього, станом на початок січня 2020 року, у світі зафіксовано спалах епідемії коронавірусу. Багато країн ввели карантин на своїх територіях та вживають надзвичайних заходів - закрили кордони для руху громадян між державами, скоротили товарообіг, обмежили внутрішнє пересування громадян та транспорту. Подальший вплив цієї ситуації на діяльність Компанії та на середовище її функціонування спрогнозувати неможливо.

Керівництво Компанії вживає необхідних заходів з підтримки стабільного економічного становища і розвитку Компанії в сучасних умовах, що склалися в бізнесі та в економіці. Дана фінансова звітність не включає ніяких коригувань, які можуть мати місце в результаті такої невизначеності. Про такі коригування буде повідомлено, якщо вони стануть відомі та зможуть бути оцінені.

2.2 Огляд суттєвих положень облікової політики

Облікова політика, викладена нижче, послідовно застосовувалася до всіх періодів, представлених у цій фінансової звітності.

Класифікація активів як оборотних і необоротних та класифікація зобов'язань як короткострокових і довгострокових

² <https://nabu.ua/ru/makroekonomichnij-analiz-na-30-veresnya.html>

Компанія представляє активи та зобов'язання у Звіті про фінансовий стан з розбивкою на необоротні/оборотні (поточні) та довгострокові/короткострокові (поточні). Актив класифікується в якості оборотного (поточного) в наступних випадках:

- актив передбачається реалізувати, або він призначений для продажу чи використання в ході звичайного операційного циклу;
- актив переважно призначений для торгівлі;
- актив передбачається до реалізації протягом дванадцяти місяців після закінчення звітного періоду, або
- актив являє собою грошові кошти або їх еквіваленти, за винятком випадків, коли його заборонено обмінювати або використовувати для погашення зобов'язання протягом як мінімум дванадцяти місяців після закінчення звітного періоду.

Усі інші активи класифікуються як необоротні.

Зобов'язання класифікується як короткострокове (поточне) в наступних випадках:

- зобов'язання передбачається погасити в ході звичайного операційного циклу;
- зобов'язання призначено головним чином для торгівлі;
- зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після закінчення звітного періоду, або
- Компанія не має безумовного права відкласти погашення цього зобов'язання на строк як мінімум дванадцять місяців після закінчення звітного періоду.

Компанія класифікує інші зобов'язання в якості довгострокових. Відстрочені податкові активи та зобов'язання класифікуються у складі необоротних активів і довгострокових зобов'язань.

Основні засоби

Основні засоби – це матеріальні об'єкти, які утримуються Компанією з метою використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг, для надання в оренду або для адміністративних цілей, і очікується, що вони будуть використовуватися протягом більше одного періоду.

Первісне визнання

Вартість придбаного об'єкта основних засобів визнається як актив та капіталізується у балансі, лише якщо:

- існує ймовірність того, що майбутні економічні вигоди, пов'язані з предметом, будуть надходити до суб'єкта господарювання, та
- вартість активу може бути надійно оцінена та складає більше 6 тис. грн.

Одиницею обліку основних засобів та інших необоротних матеріальних активів є інвентарний об'єкт.

Основні засоби та інші необоротні матеріальні активи, які відповідають критеріям визнання активу, при введенні в експлуатацію обліковуються за первісною вартістю (собівартістю), яка до такого введення в експлуатацію формується та накопичується на рахунках капітальних інвестицій.

Первісна вартість основних засобів оцінюється виходячи з фактичних витрат на їх придбання, які включають покупну ціну, у тому числі податки, що не відшкодовуються, і будь-які витрати, безпосередньо пов'язані з приведенням активу в робочий стан і місця для його використання. Крім того, суттєві позикові витрати, безпосередньо пов'язані з придбанням, будівництвом або виробництвом основного кваліфікованого активу, капіталізуються як частина вартості активу.

У разі заміни компонента одиниці основних засобів його вартість визнається в складі балансової вартості такої одиниці, якщо існує ймовірність отримання майбутніх економічних вигід, пов'язаних з таким компонентом, та якщо його вартість може бути достовірно оцінена. Одночасно з цим, припиняється визнання балансової вартості заміненої частини незалежно від того, чи амортизовано замінену частину у складі основного засобу, чи окремо. Якщо неможливо визначити балансову вартість заміненої частини, витрати на заміну вважаються свідченням того, якою була собівартість заміненої частини під час її придбання або будівництва.

Компанія не використовує рахунок обліку малоцінних необоротних матеріальних активів (МНМА).

Подальший облік

Компанія припиняє капіталізацію витрат на створення об'єкту основних засобів та інших необоротних матеріальних активів у момент, коли відповідний об'єкт знаходиться у місці призначення та стані, необхідному для його використання із запланованою метою. Таким моментом є дата фактичного завершення створення активу, на яку Компанія вводить відповідний актив в експлуатацію.

Основні засоби Компанії відображаються у фінансовій звітності після їх первісного визнання за первісною вартістю (собівартістю) за мінусом накопиченої амортизації та збитків від зменшення корисності.

ПрАТ «ЄВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

Компанія застосовує прямолінійний метод амортизації для всіх об'єктів основних засобів (окрім землі та земельних ділянок, природних ресурсів, незавершених капітальних інвестицій). Річна сума амортизації визначається діленням первісної вартості на строк корисного використання об'єкта основних засобів.

Вартість, що амортизується, являє собою собівартість активу за вирахуванням його ліквідаційної вартості та розраховується Компанією по кожному окремому об'єкту основних засобів. Для визначення вартості, що амортизується, Компанією при введенні об'єкта основних засобів в експлуатацію ліквідаційна вартість прирівнюється до 0,00 грн.

Нарахування амортизації основних засобів починається з місяця наступного, за місяцем, коли актив став готовим до використання (знаходиться у місці призначення та стані, необхідному для його використання із запланованою метою) та припиняється з місяця наступного за тим, коли настає (одна з двох дат, що сталася раніше):

- дата, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу;
- дата, з якої припиняють визнання активу.

Нарахування амортизації основних засобів відображається щомісячно (в останній день місяця) шляхом визнання витрат або капіталізації суми такої амортизації в інших активах (у складі створених за допомогою нього необоротних активів чи запасів).

Строк корисної експлуатації об'єкта основних засобів визначається по окремих одиницях, з урахуванням характеру активу та пов'язаної з ним господарської діяльності. При визначенні строку корисного використання активу враховуються такі чинники:

- очікуваний термін використання активу Компанією,
- очікуваний фізичний знос, який залежить від операційних факторів, таких як кількість виробничих змін, для яких використовується актив, програма ремонту та технічного обслуговування, а також догляд та обслуговування активу у випадку простою,
- технічне виснаження, що виникає в результаті змін або покращень у виробництві або внаслідок зміни ринкового попиту,
- юридичні або аналогічні обмеження використання активу, такі як термін дії відповідної оренди.

Орієнтовні строки корисного використання є такими:

<i>Група основних засобів</i>	<i>Строки експлуатації (у роках)</i>
Будівлі та споруди	від 10 до 30
Машини та обладнання	від 2 до 7,5
Транспорт	5
Інші	від 4 до 12

Оскільки строки корисного використання та метод амортизації основних засобів ґрунтуються на попередніх оцінках керівництва Компанії, їх переглядають наприкінці кожного фінансового року. У випадку їх зміни Компанія відображає їх як зміни облікових оцінок. Тестування проводиться Інвентаризаційною Комісією. Результати такого тестування оформлюються Актом з додатками, які містять необхідні розрахунки та підтверджуючу інформацію.

Поліпшення

Компанія поділяє витрати, пов'язані з основними засобами після первісного визнання, на наступні групи:

- технічне обслуговування - включаються до витрат того періоду, в якому вони були понесені;
- поточний ремонт - включаються до витрат того періоду, в якому вони були понесені;
- капітальний ремонт - капіталізуються як окремий компонент об'єкту основного засобу та амортизуються протягом очікуваного строку корисного використання із застосуванням того ж методу амортизації, що й для нарахування амортизації такого об'єкту основного засобу;
- модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція – підлягають капіталізації та подальшій амортизації у складі об'єкту основних засобів, по якому проводились такі роботи.

Витрати на поліпшення об'єкта основних засобів (модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція тощо), що призводять до підвищення техніко-економічних можливостей об'єкта основних засобів та збільшення майбутніх економічних вигод, відносяться на збільшення балансової вартості об'єкта основних засобів (капіталізуються).

ПрАТ «СВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

Витрати, що здійснюються для підтримки об'єкта в робочому стані та одержання первісно визначеної суми майбутніх економічних вигод від його використання включаються до складу витрат періоду, в якому вони були понесені.

Зменшення корисності

Основні засоби тестуються на наявність обставин, які можуть свідчити про зменшення (відновлення) їх корисності. У випадку наявності таких обставин Компанія проводить перевірку на предмет зменшення корисності основних засобів.

Переоцінка

Компанія має право проводити переоцінку об'єктів основних засобів. Справедлива вартість проведеної оцінки визначається по підсумках оцінки, проведеної незалежними оцінювачами. Періодичність переоцінки залежить від змін справедливої вартості активів, які переоцінювались. В разі проведення переоцінки об'єкта основних засобів, переоцінці підлягає весь клас основних засобів, до якого належить цей актив.

Збільшення вартості, отримане в результаті проведеної переоцінки відображається у іншому сукупному доході та накопичується у власному капіталі у розділі «Дооцінка». Проте, це збільшення має визнаватися в прибутку чи збитку, якщо воно скасовує зменшення від переоцінки того самого активу, яке раніше було визнане в прибутку чи збитку.

Якщо балансова вартість активу зменшилася в результаті переоцінки, зменшення має визнаватися в прибутку чи збитку. Проте зменшення слід відображати в іншому сукупному доході, якщо існує кредитове сальдо дооцінки щодо цього активу. Зменшення, визнане в іншому сукупному доході, зменшує суму, акумульовану у власному капіталі на рахунку власного капіталу під назвою "Дооцінка".

Вплив податків на прибуток (якщо він є), який є результатом переоцінки основних засобів, визнається та розкривається відповідно до МСБО 12 "Податки на прибуток".

Припинення визнання

Визнання об'єкта основних засобів активом *припиняється* у разі його вибуття або якщо не очікуються майбутні економічні вигоди від його використання. Визначення непридатності основних засобів до використання, можливості їх продажу (передачі) та оформлення відповідних первинних документів покладається на Інвентаризаційну комісію, яка:

- встановлює причини невідповідності критеріям активу;
- визначає можливість продажу (передачі) об'єкта іншим підприємствам;
- складає і підписує Акти на списання основних засобів.

В разі часткової ліквідації Комісією проводиться оцінка частини, що ліквідується, тобто визначається її первісна вартість, накопичений знос та накопичені збитки від зменшення корисності, що відносяться до цієї частини. Балансова вартість частини, що ліквідується, та витрати, пов'язані з такою ліквідацією, обліковуються на основі Акту на списання необоротних активів на рахунку 976 «Списання необоротних активів» (рядок «Інші витрати» Звіту про сукупні доходи).

Нематеріальні активи

Нематеріальний актив визнається Компанією, якщо він відповідає наступним загальним критеріям визнання активів:

- існує ймовірність того, що Компанія отримає в майбутньому економічні вигоди від його використання;
- його вартість може бути достовірно оцінена. Даний критерій передбачає наявність інформації про витрати на придбання (створення) об'єкта.

Компанія визнає нематеріальними активами активи, що відповідають загальним критеріям, зазначеним в пункті та які передбачається використовувати протягом строку більше одного року або більше операційного циклу.

Якщо нематеріальний актив не відповідає вказаним критеріям визнання, то витрати, пов'язані з його придбанням, визнаються витратами того звітного періоду, протягом якого вони були здійснені, без визнання таких витрат у майбутньому нематеріальним активом.

Не визнаються нематеріальним активом внутрішньо створені:

- торгові марки, бренди;
- титульні дані;

ПрАТ «ЄВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

- видавничі права;
- витрати на рекламу;
- витрати на навчання персоналу;
- витрати на створення, реорганізацію та переміщення Компанії або його частини;
- інші аналогічні по суті статті, які не можна чітко розмежувати з витратами на розвиток бізнесу в цілому, або такі активи неможливо контролювати Компанією.

Витрати на створення, придбання та поліпшення об'єктів нематеріальних активів з початку та до завершення таких робіт та введення об'єктів в експлуатацію визнаються незавершеними капітальними інвестиціями. В момент, коли об'єкт нематеріальних активів доведений до стану, в якому він придатний до використання із запланованою метою, Компанія здійснює введення в експлуатацію. Рішення щодо готовності нематеріального активу до експлуатації приймається Інвентаризаційною Комісією.

Придбані та створені нематеріальні активи зараховуються на баланс Компанії за первісною вартістю. Первісна вартість окремо придбаного нематеріального активу включає:

- ціну такого придбання у постачальника за вирахуванням знижок;
- реєстраційні збори, державне мито та аналогічні платежі, що здійснюються в зв'язку з придбанням (отриманням) прав на об'єкт нематеріальних активів;
- суми непрямих податків, сплачені у зв'язку з придбанням (створенням) нематеріальних активів, якщо вони не відшкодовуються Компанії;
- комісійні винагороди, юридичні та інші професійні послуги, пов'язані з придбанням нематеріальних активів та доведенням їх до стану, у якому вони придатні для використання із запланованою метою;
- фінансові витрати, що підлягають капіталізації, якщо такий нематеріальний актив відповідає визначенню кваліфікаційного активу;
- інші витрати, безпосередньо пов'язані з доведенням нематеріальних активів до стану, у якому вони придатні для використання із запланованою метою.

Первісна вартість об'єктів нематеріальних активів, зобов'язання за якими визначені загальною сумою, визначається шляхом розподілу цієї суми пропорційно справедливій вартості окремого об'єкту нематеріальних активів.

Компанія не визнає нематеріальний актив, що виникає в результаті дослідження, а витрати на дослідження визнаються як витрати у періоді понесення. Нематеріальний актив, який виникає в результаті розробки, визнається, тільки якщо Компанія може довести виконання усіх критеріїв передбачених п.57 МСБУ (IAS) 38.

Подальший облік

Нематеріальні активи після їх первісного визнання відображаються за первісною вартістю (собівартістю) за мінусом накопиченої амортизації та збитків від зменшення корисності.

Нематеріальний актив з обмеженим строком корисного використання амортизується на прямолінійній основі протягом строку корисного використання, при цьому сума такого нарахування визнається витратами звітної періоду в залежності від функціонального призначення конкретного об'єкту нематеріальних активів, яке встановлюється при його введенні в експлуатацію та обліковуються на відповідних рахунках обліку витрат.

Нематеріальний актив з невизначеним строком корисного використання не підлягає амортизації. Компанія проводить тестування нематеріального активу із невизначеним строком корисного використання на зменшення корисності щорічно та при наявності ознак зменшення корисності.

Нарахування амортизації нематеріальних активів відображається щомісячно (в останній день місяця) шляхом визнання витрат або капіталізації суми такої амортизації в інших активах. Нарахування амортизації нематеріальних активів починається з місяця, наступного за місяцем, коли актив став готовим до використання (знаходиться у місці призначення та стані, необхідному для його використання із запланованою метою) та припиняється з наступного місяця за місяцем коли (на одну з двох дат, яка сталася раніше):

- на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу;
- на дату, з якої припиняють визнання активу.

Визначення ліквідаційної вартості нематеріального активу проводиться Інвентаризаційною комісією. Ліквідаційна вартість нематеріального активу з обмеженим строком корисного використання прирівнюється до нуля, крім випадків, коли:

- існує безвідмовне зобов'язання іншої сторони щодо придбання цього об'єкта наприкінці строку його корисного використання;

- існує активний ринок для активу і ліквідаційна вартість може бути визначена шляхом посилання на цей ринок при умові, що швидше за все, такий ринок буде існувати в кінці строку корисного використання активу.

Строк корисного використання встановлюється на рівні коротшого зі строків:

- строк дії договірних чи інших юридичних прав, який включає строк їх подовження за умови обумовленої наявності права такого подовження без значних витрат;
- строк, протягом якого Компанія очікує отримувати економічні вигоди від використання такого нематеріального активу.

Ліквідаційна вартість, строки корисного використання та метод амортизації нематеріальних активів ґрунтуються на попередніх оцінках керівництва Компанії, та наприкінці кожного фінансового року переглядаються. Зміна методу нарахування амортизації, ліквідаційної вартості та строку корисного використання розглядаються як зміна облікових оцінок та враховуються перспективно.

Припинення визнання

Визнання об'єкта нематеріальних активів активом припиняється у разі його вибуття або коли не очікуються майбутні економічні вигоди від його використання.

Вибуття об'єкта нематеріальних активів може здійснюватись різними шляхами, наприклад шляхом продажу або ліквідації.

Визначення непридатності нематеріальних активів до використання, можливості їх продажу (передачі) та оформлення відповідних первинних документів покладається на Інвентаризаційну комісію.

Інвестиції в дочірні компанії.

Інвестиції в дочірні компанії відображаються в окремій фінансовій звітності за собівартістю, зменшеною на суму збитків від знецінення.

Запаси

Запаси – це активи, які утримуються для продажу у звичайному ході діяльності Компанії, перебувають у процесі виробництва для такого продажу або існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг.

Одиницею бухгалтерського обліку запасів є їх найменування.

Собівартість запасів включає всі витрати на придбання, витрати на переробку та інші витрати, понесені під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у теперішній стан.

- Витрати на придбання запасів складаються з ціни придбання, ввізного мита та інших податків (окрім тих, що згодом відшкодовуються суб'єктові господарювання податковими органами), а також з витрат на транспортування, навантаження і розвантаження та інших витрат, безпосередньо пов'язаних з придбанням готової продукції, матеріалів та послуг.
- Витрати на переробку запасів охоплюють витрати, прямо пов'язані з одиницями виробництва. Вони також включають змінні загальновиробничі витрати та систематичний розподіл постійних накладних витрат, що виникають при переробці матеріалів у готову продукцію.

Запаси оцінюються за найменшою з двох величин: за собівартістю або за чистою можливою ціною продажу.

Балансова вартість запасів має бути знижена до чистої вартості реалізації на підставі рішення керівництва Компанії, якщо відбулося їх фізичне ушкодження, повне або часткове моральне старіння, падіння ціни реалізації, зниження якісних характеристик.

Коригування балансової вартості запасів до чистої вартості реалізації здійснюється шляхом формування резерву зменшення корисності запасів. З метою забезпечення достовірної оцінки запасів резерв обліковується в розрізі кожної одиниці обліку запасів. Резерв зменшення корисності запасів визнається на звітну річну дату як різниця між первісною вартістю та чистою вартістю реалізації з одночасним визнанням інших операційних витрат.

У випадку, якщо обставини, які були підставою для нарахування резерву зменшення корисності запасів перестали існувати або є чіткі свідчення зростання чистої вартості реалізації внаслідок економічних обставин, то такі запаси оцінюються за новою балансовою вартістю, яка є нижчою з двох оцінок: собівартістю запасів або переглянутою чистою вартістю реалізації. При цьому на суму збільшення вартості запасів відповідно коригується резерв зменшення корисності запасів та визнається інший операційний дохід. Сума визнаного

ПрАТ «ЄВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

доходу не може перевищувати суму попередньо визнаних витрат від зменшення корисності запасів в розрізі кожної одиниці обліку запасів.

При вибутті запаси оцінюються таким чином:

- запчастини і комплектуючі для виробництва за методом ФІФО (перше надходження - перший у відпустку);
- готова продукція – за ідентифікованою вартості одиниці запасів (не включаючи витрати на запозичення);
- інші товарно-матеріальні цінності – по середньозваженій вартості.

Чиста можлива ціна продажу визначається як розрахункова ціна продажу в ході звичайної діяльності за вирахуванням розрахункових витрат на завершення виробництва і розрахункових витрат на продаж.

Вартість малоцінних і швидкозношуваних предметів, які передані в експлуатацію, списується (100% вартості) з балансу Компанії з подальшою організацією їх оперативного кількісного обліку протягом строку їх фактичного використання за місцями експлуатації та матеріально-відповідальними особами.

Оренда

Відповідно до МСФЗ (IFRS) 16 оренда - це угода, згідно з якою орендодавець передає орендареві право на використання активу (базового активу) протягом періоду часу в обмін на компенсацію (платіж або ряд платежів).

Згідно п.5 МСФЗ (IFRS) 16 Компанія не застосовує вимоги п. 21-49 МСФЗ 16 у випадку:

- короткострокової оренди і
- оренди активів з низькою вартістю.

За такими договорами оренди Компанія визнає орендні платежі як витрати лінійним методом протягом усього терміну оренди.

Короткострокова оренда визначається як оренда, яка не передбачає права придбання орендованого активу, та термін якої становить 12 місяців і менш на початок терміну оренди.

Компанія-орендар може відносити до такої категорії також короткострокові договори з можливістю продовження терміну оренди на один рік за згодою сторін, в разі, коли орендар або орендодавець може в односторонньому порядку прийняти рішення не продовжувати договір без виплати штрафу, та відсутні умови, що зазначені нижче.

На дату початку оренди відповідно до IFRS 16 (п.18-19 та параграфів Б34-Б41) орендар оцінює, чи є він обґрунтовано впевнений у тому, що він реалізує можливість продовжити оренду або у тому, що він не реалізує можливість припинити дію оренди. Орендар розглядає всі доречні факти й обставини, які створюють економічний стимул для орендаря до реалізації такої можливості.

Зокрема, прикладами таких чинників, які беруться до уваги, є:

- важливість базового активу для діяльності орендаря, беручи до уваги, зокрема, те, чи є базовий актив спеціалізованим активом, місце знаходження базового активу та наявність відповідних альтернатив (IFRS 16 Б37г);
- значні вдосконалення базового активу здійснені (або здійснення яких очікується) протягом строку дії договору, що, як передбачається, дасть значну економічну вигоду орендареві коли можна буде реалізувати можливість продовжити або припинити дію оренди або придбати базовий актив (IFRS 16 Б37б);
- застосована орендарем у минулому практика щодо періоду, протягом якого він зазвичай використовував подібні види активів (чи орендовані, чи власні), а також економічні причини для обґрунтування упевненості у тому, що він реалізує або не реалізує певну можливість (IFRS 16 Б40).

При цьому Компанія застосовує звільненням щодо короткострокової оренди послідовно щодо кожного класу активів, які є предметом оренди.

Компанія - орендар оцінює вартість базового активу на основі вартості активу, так якщо б він був новим, незалежно від віку активу на момент надання його в оренду. Для визнання низької вартості базових активів з метою застосування МСФЗ (IFRS) 16 Компанія встановила вартісну межу у розмірі до 5000 доларів США, що визначається в гривневому еквіваленті по курсу НБУ на дату визнання договору оренди. Зазначене судження базується на основі проведеного аналізу з урахуванням вартісного діапазону можливого сукупного впливу на фінансову звітність.

ПрАТ «ЄВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

За договорами оренди, в яких базовий актив має низьку вартість, аналіз проводиться за кожним договором оренди окремо.

Якщо орендар здає актив у суборенду, або розраховує здати актив у суборенду, то головна оренда не відповідає критеріям оренди малоцінного активу.

Компанія як Орендар

На дату першого застосування МСФЗ (IFRS) 16 оренда з 01.01.2018р. і в подальшому на дату початку оренди підприємство-орендар визнає актив з права користування та зобов'язання з оренди

Активи у формі права користування

Первісна оцінка активу

На дату першого застосування МСФЗ (IFRS) 16 оренда з 01.01.2018р. і в подальшому на дату початку оренди, Компанія як орендар оцінює актив з права користування за собівартістю, яка включає наступне:

- а) суми первісної оцінки зобов'язання з оренди;
- б) будь-які орендні платежі на дату початку оренди або до такої дати за вирахуванням отриманих стимулюючих платежів по оренді;
- в) будь-які початкові прямі витрати, понесені орендарем; і
- г) оцінку витрат, які будуть понесені орендарем при демонтажі і переміщенні базового активу, відновленні ділянки, на якому він розташовується, або відновленні базового активу до стану, яке вимагається згідно з умовами оренди, за винятком випадків, коли такі витрати понесені для виробництва запасів.

Подальша оцінка активу

Після дати початку оренди Компанія як орендар оцінює актив у формі права користування із застосуванням моделі обліку за первісною вартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від знецінення; і з коригуванням на переоцінку зобов'язання з оренди.

Компанія, нараховуючи амортизацію активу з права користування, використовує прямолінійний метод відповідно вимог щодо амортизації МСБО 16 «Основні засоби».

Якщо оренда передає право власності на базовий актив Компанії наприкінці строку оренди або якщо собівартість активу з права користування відображає той факт, що Компанія скористається можливістю його придбати, то Компанія як орендар амортизує актив з права користування від дати початку оренди і до кінця строку корисного використання базового активу.

В інших випадках Компанія як орендар амортизує актив з права користування з дати початку оренди до більш ранньої з двох таких дат: кінець строку корисного використання активу з права користування та кінець строку оренди.

Щоб визначити, чи зменшилась корисність активу з права користування, та для обліку будь-яких збитків унаслідок зменшення корисності, Компанія застосовує МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

Зобов'язання з оренди

Первісне визнання

На дату першого застосування МСФЗ (IFRS) 16 оренда з 01.01.2018р. і в подальшому на дату початку оренди Компанія як орендар оцінює зобов'язання з оренди за теперішньою вартістю орендних платежів, які ще не здійснені на цю дату.

На дату початку оренди орендні платежі, які включаються в оцінку зобов'язання по оренді, складаються з наступних платежів за право користування базовим активом протягом терміну оренди, які ще не здійснені на дату початку оренди (п.27 МСФЗ (IFRS) 16):

- а) фіксовані платежі (включаючи по суті фіксовані платежі, як описано в пункті В42 МСФЗ (IFRS) 16) за вирахуванням будь-яких стимулюючих платежів по оренді до отримання;
- б) змінні орендні платежі, які залежать від індексу або ставки, що первісно оцінюються з використанням індексу або ставки на дату початку оренди (як описано в пункті 28 МСФЗ (IFRS) 16);
- в) суми, які, як очікується, будуть сплачені орендарем за гарантіями ліквідаційної вартості;
- г) ціна виконання опціону на покупку, якщо є достатня впевненість в тому, що орендар виконає цей опціон (що оцінюється з урахуванням факторів, описаних в пунктах В37-В40 МСФЗ (IFRS) 16); і

- д) виплати штрафів за припинення оренди, якщо термін оренди відображає потенційне виконання орендарем опціону на припинення оренди.

Змінні орендні платежі, що залежать від індексу або ставки, описаних у п. 276) МСФЗ (IFRS) 16, включають, наприклад, платежі, пов'язані з індексом споживчих цін (інфляції), платежі, пов'язані зі зміною валютних курсів, платежі, пов'язані з еталонною ставкою відсотка (такою як LIBOR), або платежами, які змінюються зі змінами ринкових орендних ставок.

Передплата за останній місяць оренди визнається активом Компанії та обліковується на рахунку 39 «Витрати майбутніх періодів».

Орендні платежі дисконтуються із застосуванням припустимої ставки відсотка в оренді, якщо таку ставку можна легко визначити. Якщо таку ставку не можна легко визначити, то Компанія як орендар застосовує ставку своїх додаткових запозичень. Оскільки договори Компанії як орендаря не містить такої ставки, Компанія застосовує процентну ставку запозичень в комерційних банках України.

Відсотки за зобов'язанням із оренди в кожному періоді протягом строку оренди представлені сумою, яка здійснює незмінну періодичну процентну ставку на залишок зобов'язання з оренди.

Наступна оцінка зобов'язання.

Після дати початку оренди Компанія як орендар визнає у прибутку або збитку – окрім випадків, коли ці витрати включаються в балансову вартість іншого активу, застосовуючи інші відповідні стандарти, – такі обидві складові:

- а) проценти за орендним зобов'язанням; та
- б) змінні орендні платежі, не включені в оцінку орендного зобов'язання у тому періоді, у якому сталася подія чи умови, які спричинили здійснення таких платежів.

Витрати Компанії як орендаря на поліпшення об'єкта оренди (модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція тощо), що приводять до збільшення майбутніх економічних вигод, які первісно очікувалися від його використання, відображаються як капітальні інвестиції у створення (будівництво) інших необоротних матеріальних активів.

У випадку, якщо умовами договору оренди передбачено зобов'язання надавати фіксовану кількість валюти та сплачувати її в грошовій одиниці України за курсом НБУ на дату такого платежу, то дана стаття визнається монетарною статтею.

Переоцінка зобов'язання.

Компанія як орендар переоцінює орендне зобов'язання, дисконтуючи переглянуті орендні платежі з використанням переглянутої ставки дисконту, якщо виконується будь-яка з таких двох умов:

- а) змінився строк оренди. Компанія як орендар визначає переглянуті орендні платежі на основі переглянутого строку оренди; або
- б) змінилася оцінка можливості придбання базового активу оцінена з урахуванням подій та обставин, у контексті можливості придбання.

Компанія визначає переглянуту ставку дисконту як припустиму ставку відсотка в оренді на решту строку оренди на дату переоцінки, використовуючи показники, наявні на дату переоцінки, з офіційних джерел інформації, зазначених вище.

Компанія як орендар переоцінює орендне зобов'язання шляхом дисконтування переглянутих орендних платежів та використовує незмінену ставку дисконту, коли:

- а) змінилися суми, що, як очікується, будуть сплачені за гарантією ліквідаційної вартості, або
- б) змінилися майбутні орендні платежі внаслідок зміни індексу або ставки, які були використані для визначення таких платежів.

Компанія як орендар переоцінює орендне зобов'язання з метою відобразити ці переглянуті орендні платежі лише тоді, коли змінилися грошові потоки (тобто, коли починає діяти коригування орендних платежів). Компанія визначає переглянуті орендні платежі для решти строку оренди на основі переглянутих договірних платежів.

Якщо Компанія на протязі строку оренди погодить з Орендодавцем змінити початковий договір оренди на період, що залишився, у зв'язку із включенням до нього додаткового обладнання, при цьому збільшення щомісячного орендного платежу буде пов'язане тільки з орендою нового обладнання, Компанія як орендар

ПрАТ «ЄВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

буде обліковувати модифікацію як окремий договір оренди, не пов'язаний із початковим договором оренди з первісно визначеним строком оренди. Таке рішення прийняте на підставі того, що в результаті модифікації Компанія отримає додаткове право користування базовим активом, а збільшення суми відшкодування за оренду зіставне з вартістю окремого договору на додаткове право користування. На дату початку оренди нового базового активу Компанія як орендар визнає актив з права користування та зобов'язання з оренди, яке належить до оренди додаткового базового активу. У результаті такої модифікації Компанія не буде здійснювати будь-яких коригувань у порядку обліку початкового договору оренди.

Якщо Компанія на протязі строку оренди погодить з Орендодавцем внести поправки в початковий договір оренди і продовжити передбачений договором строк оренди на новий період та/або збільшити щомісячні орендні платежі, на дату набуття чинності модифікацією договору оренди Компанія буде переоцінювати зобов'язання з оренди з урахуванням таких фактів:

- (а) строк оренди, що залишився;
- (б) щомісячні орендні платежі;
- (в) ставка дисконтування, визначена на дату модифікації договору.

Компанія як орендар визнає різницю між балансовою вартістю модифікованого зобов'язання з оренди і балансовою вартістю зобов'язання з оренди безпосередньо перед модифікацією як коригування активу з права користування.

Зменшення обсягу оренди регулює параграф 46 МСФЗ 16 — Компанія як орендар обліковує переоцінку орендного зобов'язання так:

- а) зменшує балансову вартість активу з права користування, щоб відобразити часткове або повне припинення оренди для модифікацій оренди, які зменшують сферу її дії. Орендар визнає у прибутку або збитку будь-який прибуток або збиток, пов'язаний із частковим або повним припиненням такої оренди;
- б) відповідно коригує актив з права користування для всіх інших модифікацій оренди.

Якщо Компанія на протязі строку оренди погодить з Орендодавцем змінити початковий Договір оренди на період, що залишився, у зв'язку із частковим виключенням з нього обладнання, на дату набуття чинності модифікацією Компанія буде переоцінювати зобов'язання з оренди з урахуванням таких фактів:

- (а) строк оренди, що залишився;
- (б) щомісячні орендні платежі;
- (в) ставка дисконтування, визначена на дату модифікації договору.

Компанія як орендар визнає зменшення балансової вартості активу з права користування пропорційно до активу з права користування, що залишився.

Компанія як орендар визнає різницю між зменшенням зобов'язання з оренди та зменшенням активу з права користування як прибуток у складі прибутку або збитку на дату набуття чинності модифікацією.

Компанія як орендар визнає різницю між частиною зобов'язання з оренди, що залишилася і модифікованою частиною зобов'язання з оренди, як коригування активу з права користування, яке відображає зміну відшкодування, сплаченого за оренду, і переглянуту ставку дисконтування

Якщо ж зміна договору оренди не буде стосуватися натуральних показників, то модифікаційні перерахунки вплинуть тільки на актив з права користування.

Якщо Компанія на протязі строку оренди погодить з Орендодавцем внести поправки до початкового договору оренди і зменшити орендні платежі на період, що залишився, на дату набуття чинності модифікацією Компанія як орендар переоцінить зобов'язання з оренди з урахуванням таких фактів:

- (а) строк оренди, що залишився;
- (б) нові щомісячні орендні платежі;
- (в) ставка дисконтування, визначена на дату модифікації договору.

Компанія визнає різницю між балансовою вартістю модифікованого зобов'язання з оренди і балансовою вартістю зобов'язання з оренди безпосередньо перед модифікацією як коригування активу з права користування.

Компанія як Орендодавець

Компанія як орендодавець класифікує кожну зі своїх оренд або як операційну оренду, або як фінансову оренду.

Оренда класифікується як операційна оренда, якщо вона не передає в основному всі ризики та вигоди щодо права власності на базовий актив.

Оренда класифікується як фінансова оренда, якщо вона передає в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на базовий актив.

Дохід від операційної оренди (орендні платежі від операційної оренди) визнається у складі іншого операційного доходу відповідного звітного періоду на прямолінійній основі протягом строку оренди за принципом нарахування відповідно до умов діючого договору оренди.

Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як інші операційні витрати. Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджується із стандартною політикою Компанії щодо подібних активів.

Первісні прямі витрати, понесені при укладенні договору операційної оренди, включаються до балансової вартості переданого в оренду активу та визнаються протягом терміну оренди на тій же основі, що і дохід від оренди.

Компанія як орендодавець обліковує модифікацію операційної оренди як нову оренду з дати набрання чинності модифікацією, враховуючи будь-які платежі в рахунок попередньої оплати чи нараховані орендні платежі, пов'язані з первинною орендою як частину орендних платежів за новою орендою.

Фінансові інструменти

Фінансовим інструментом є будь-який договір, що приводить до виникнення фінансового активу у одній компанії і фінансового зобов'язання або інструмента власного капіталу в іншій.

Справедливою вартістю фінансового інструмента при первісному визнанні вважається, як правило, ціна операції (тобто справедлива вартість наданої або отриманої компенсації). Проте, якщо частина наданої або отриманої компенсації не призначена для фінансового інструмента, справедлива вартість фінансового інструмента попередньо оцінюється із застосуванням відповідного метода оцінювання:

- Справедливу вартість довгострокової позики або дебіторської заборгованості, за якими не нараховуються відсотки, попередньо оцінюється як теперішня вартість усіх майбутніх надходжень грошових коштів, дисконтованих із застосуванням переважної ринкової ставки відсотка на подібний інструмент (подібний за валютою, строком, типом ставки відсотка та іншими ознаками) з подібним показником кредитного рейтингу;
- Позика, до якої застосовується позаринкова ставка відсотка (наприклад, 5%, коли ринкова ставка для подібних позик становить 8%) визнається за її справедливою вартістю з нарощуванням дисконту з відображенням у прибутку чи збитку із застосуванням метода ефективної ставки відсотка.

Коли Компанія стає стороною за договором, то вона розглядає наявність у ньому вбудованих похідних інструментів. Вбудовані похідні інструменти відокремлюються від основного договору, який не оцінюється за справедливою вартістю через прибуток або збиток у випадку, якщо аналіз показує, що економічні характеристики і ризики вбудованих похідних інструментів істотно відрізняються від аналогічних показників основного договору.

Фінансові активи

Первісне визнання та оцінка

Фінансові активи при первісному визнанні класифікуються як оцінювані згодом за амортизованою вартістю, за справедливою вартістю через інший сукупний дохід (ІСД) та за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Класифікація фінансових активів при первісному визнанні залежить від характеристик грошових потоків, що передбачені договором, за фінансовим активом та бізнес-моделі, яка застосовується Компанією для управління цими активами. За винятком торгової дебіторської заборгованості, яка не містить вагомого компонента фінансування або щодо якої Компанія застосувала спрощення практичного характеру, Компанія первісно оцінює фінансові активи за справедливою вартістю, збільшеною в разі фінансових активів, які оцінюються не за справедливою вартістю через прибуток або збиток, на суму витрат по угоді. Торгова дебіторська заборгованість, яка не містить вагомий компонент фінансування або щодо якої Компанія застосувала спрощення практичного характеру, оцінюється за ціною її операції, визначеної відповідно до МСФЗ 15. "Дохід від договорів з клієнтами".

Для того щоб фінансовий актив можна було класифікувати та оцінювати за амортизованою вартістю або за

ПрАТ «ЄВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

справедливою вартістю через інший сукупний дохід, необхідно, щоб договірні умови цього активу обумовлювали отримання грошових потоків, які є «виключно платежами в рахунок основної суми боргу та відсотків» на непогашену частину основної суми боргу. Така оцінка називається SPPI-тестом і здійснюється на рівні кожного інструменту.

Всі операції купівлі або продажу фінансових активів, що вимагають поставки активів у строки, що встановлюються законодавством, або відповідно до правил, прийнятих на певному ринку (торгівля на стандартних умовах), визнаються на дату укладення угоди, тобто на дату, коли Компанія бере на себе зобов'язання купити або продати актив.

Подальша оцінка

Для цілей наступної оцінки фінансові активи класифікуються на чотири категорії:

- фінансові активи, які оцінюються за амортизованою вартістю (боргові інструменти);
- фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід з подальшою рекласифікацією накопичених прибутків і збитків (боргові інструменти);
- фінансові активи, класифіковані за рішенням Компанії як оцінювані за справедливою вартістю через інший сукупний дохід без подальшої рекласифікації накопичених прибутків і збитків при припиненні визнання (пайові інструменти);
- фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Фінансові активи, які оцінюються за амортизованою вартістю (боргові інструменти)

Компанія оцінює фінансові активи за амортизованою вартістю, якщо виконуються обидві наступні умови:

- фінансовий актив утримується в рамках бізнес-моделі, метою якої є утримання фінансових активів для отримання передбачених договором грошових потоків; і
- договірні умови фінансового активу обумовлюють отримання в зазначені дати грошових потоків, які є виключно платежами в рахунок основної суми боргу і відсотків на непогашену частину основної суми боргу.

Фінансові активи, які оцінюються за амортизованою вартістю, згодом оцінюються з використанням методу ефективної процентної ставки, також до них застосовуються вимоги щодо знецінення. Прибутки або збитки визнаються в прибутку чи збитку в разі припинення визнання активу, його модифікації або знецінення.

До категорії фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Компанія відносить торгівельну дебіторську заборгованість.

Фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід (боргові інструменти)

Компанія оцінює боргові інструменти за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, якщо виконуються обидві наступні умови:

- фінансовий актив утримується в рамках бізнес-моделі, метою якої є як отримання передбачених договором грошових потоків, так і продаж фінансових активів; та
- договірні умови фінансового активу обумовлюють отримання в зазначені дати грошових потоків, які є виключно платежами в рахунок основної суми боргу та відсотків на непогашену частину основної суми боргу.

У випадку боргових інструментів, які оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, відсотковий дохід, переоцінка валютних курсів та збитки від знецінення або відновлення таких збитків визнаються в звіті про прибуток або збиток і розраховуються таким же чином, як і в випадку фінансових активів, які оцінюються за справедливою вартістю. Решта зміни справедливої вартості визнаються у складі іншого сукупного доходу. При припиненні визнання накопичена сума змін справедливої вартості, визнана у складі іншого сукупного доходу, перекласифіковується в чистий прибуток або збиток.

Фінансові активи, класифіковані на розсуд Компанії як такі, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід (пайові інструменти)

При первісному визнанні Компанія може на власний розсуд прийняти рішення, без права його подальшого скасування, класифікувати інвестиції в боргові інструменти, як оцінені за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, якщо вони відповідають визначенню власного капіталу згідно з МСФЗ 32 «Фінансові активи:

ПрАТ «ЄВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

подання» і не призначені для торгівлі. Рішення про таку класифікацію приймається по кожному інструменту окремо.

Прибутки та збитки за такими фінансовими активами не рекласифікуються в склад чистого прибутку або збитку. Дивіденди визнаються в якості іншого доходу в звіті про прибуток або збиток, коли право на отримання дивідендів встановлено, крім випадків, коли Компанія отримує вигоду від таких надходжень в якості відшкодування частини вартості фінансового активу. У цьому випадку такі прибутки відображаються в складі іншого сукупного доходу. Пайові інструменти, класифіковані на розсуд Компанії як такі, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, не оцінюються на предмет знецінення.

Фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток

Категорія фінансових активів, які оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, включає фінансові активи, утримувані для продажу, фінансові активи, класифіковані на розсуд Компанії при первісному визнанні як такі, що оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, або фінансові активи, які в обов'язковому порядку оцінюються за справедливою вартістю.

Фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, враховуються в звіті про фінансовий стан за справедливою вартістю, а зміни їх справедливої вартості визнаються в звіті про прибуток або збиток.

Знецінення фінансових активів

Оцінки знецінення (зменшення корисності) застосовуються до боргових активів, що оцінюються за амортизованою вартістю та за справедливою вартістю через інший сукупний дохід.

Для оцінки знецінення фінансових активів Компанія розраховує очікувані кредитні збитки на підставі коефіцієнту збитку (коефіцієнт ECL), який застосовується до групи активів.

Загальна сукупність елементів дебіторської заборгованості об'єднується в групи дебіторської заборгованості за схожими характеристиками кредитного ризику. Характеристиками кредитного ризику дебіторської заборгованості є перевищення строків погашення дебіторської заборгованості.

Компанія використовує матрицю оціночних резервів, спираючись на свій минулий досвід, застосовує наступні коефіцієнти збитків які розраховані з застосуванням індексу інфляції до відповідної групи дебіторської заборгованості, яка об'єднана за ознаками. Розмір кредитного ризику визначається як добуток суми дебіторської заборгованості відповідної групи та коефіцієнту збитку (коефіцієнт ECL).

Знецінення боргових активів розраховується на кожну дату балансу Компанії.

Припинення визнання

Фінансовий актив (або - де можна застосувати - частина фінансового активу або частина групи аналогічних фінансових активів) припиняє визнаватися, якщо:

- термін дії прав на отримання грошових потоків від активу минув;

або

- Компанія передала свої права на отримання грошових потоків від активу або взяла на себе зобов'язання по виплаті третій стороні одержуваних грошових потоків у повному обсязі й без істотної затримки за «транзитною» угодою; та або

(а) Компанія передала практично всі ризики і вигоди від активу, або

(б) Компанія не передала, але й не зберігала за собою практично всі ризики і вигоди від активу, але передала контроль над цим активом.

Якщо Компанія передала свої права на отримання грошових потоків від активу або уклала транзитну угоду, вона оцінює, чи зберегла вона ризики і вигоди, пов'язані з правом власності, і, якщо так, в якому обсязі. Якщо Компанія не передала, але й не зберігає за собою практично всі ризики і вигоди від активу, а також не передала контроль над активом, Компанія продовжує визнавати переданий актив у тій мірі, в якій вона продовжує свою участь в ньому. В цьому випадку Компанія також визнає відповідне зобов'язання. Переданий актив і відповідне зобов'язання оцінюються на основі, яка відображає права та зобов'язання, збережені Компанією.

Подальша участь, яка приймає форму гарантії за переданим активом, оцінюється за найменшою з наступних величин: первісною балансовою вартістю активу або максимальною сумою відшкодування, виплата якої може вимагатися від Компанії.

Фінансові зобов'язання

Первісне визнання та оцінка

Фінансові зобов'язання класифікуються при первісному визнанні відповідно, як фінансові зобов'язання, які оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, кредити та позики, кредиторська заборгованість або похідні інструменти, класифіковані на розсуд Компанії як інструменти хеджування при ефективному хеджуванні.

Всі фінансові зобов'язання спочатку визнаються за справедливою вартістю, за вирахуванням (у разі кредитів, позик і кредиторської заборгованості) витрат, що безпосередньо відносяться до операції.

Фінансові зобов'язання Компанії включають торгіву та іншу кредиторську заборгованість, кредити та інші позики, включаючи банківські овердрафти.

Подальша оцінка

Подальша оцінка фінансових зобов'язань залежить від їх класифікації.

Фінансові зобов'язання, які оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток

Ця категорія включає фінансові зобов'язання, призначені для торгівлі, і фінансові зобов'язання, класифіковані на розсуд Компанії при первісному визнанні як такі, що оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Фінансові зобов'язання класифікуються як утримувані для продажу, якщо вони понесені з метою зворотної купівлі в найближчому майбутньому. Ця категорія також включає похідні фінансові інструменти, в яких Компанія є стороною за договором, не визначені на розсуд Компанії як інструменти хеджування в рамках відносин хеджування, як вони визначені в МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Виділені вбудовані похідні інструменти також класифікуються як утримувані для торгівлі, за винятком випадків, коли вони класифікуються на розсуд Компанії в якості ефективного інструменту хеджування.

Прибутки або збитки за зобов'язаннями, призначеним для торгівлі, визнаються в звіті про прибуток або збиток.

Фінансові зобов'язання, класифіковані на розсуд Компанії при первісному визнанні як такі, що оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, відносяться до цієї категорії на дату первісного визнання та виключно при дотриманні критеріїв МСФЗ 9.

Компанія не має фінансових зобов'язань, класифікованих за її розсуд як оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Кредиторська заборгованість за основною діяльністю та інша кредиторська заборгованість

Кредиторська заборгованість за основною діяльністю та інша кредиторська заборгованість визнається, якщо контрагент виконав свої зобов'язання за угодою, і обліковується за амортизованою вартістю із використанням методу ефективної процентної ставки.

Кредити та позики

Після первісного визнання процентні кредити та позики оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної процентної ставки. Прибутки та збитки за такими фінансовими зобов'язаннями визнаються в прибутку чи збитку при припиненні їх визнання, а також у міру нарахування амортизації з використанням ефективної процентної ставки.

Амортизована вартість розраховується з урахуванням дисконтів або премій при придбанні, а також комісійних або витрат, які є невід'ємною частиною ефективної процентної ставки. Амортизація ефективної процентної ставки включається до складу витрат по фінансуванню в звіті про прибуток або збиток.

До цієї категорії, головним чином, відносяться процентні кредити та позики.

Похідні фінансові інструменти та облік хеджування, первісне визнання та подальша оцінка

Похідні фінансові інструменти спочатку визнаються за справедливою вартістю на дату укладення договору за похідним інструменту і згодом переоцінюються за справедливою вартістю. Похідні інструменти враховуються як фінансові активи, якщо їх справедлива вартість позитивна, і як фінансові зобов'язання, якщо їх справедлива вартість негативна.

Компанія не використовує похідні фінансові інструменти, такі як форвардні валютні договори, процентні свопи та форвардні товарні договори.

Взаємозалік фінансових інструментів

Фінансові активи та фінансові зобов'язання підлягають взаємозаліку, а нетто-сума поданням в звіті про фінансовий стан, коли існує юридично захищене право на взаємозалік визнаних сум і коли є намір провести розрахунок на нетто-основі, реалізувати активи і одночасно з цим погасити зобов'язання.

Операції в іноземних валютах

Українська гривня є функціональною валютою і валютою представлення фінансової звітності. Операції у валютах, відмінних від української гривні, спочатку відображаються за курсами обміну, що переважили на дати здійснення операцій.

Монетарні активи і зобов'язання, деноміновані в валютах, перераховуються у функціональну валюту за офіційним обмінним курсом Національного банку України (НБУ) станом на відповідні звітні дати. Прибутки і збитки від курсових різниць, що виникають у результаті розрахунків по операціях і перерахунку монетарних активів і зобов'язань у функціональну валюту Компанії за курсами обміну НБУ відображаються у звіті про прибутки та збитки.

Перерахунок за ставками на звітну дату не застосовується до немонетарних статей, які оцінюються за первісною вартістю.

Гривня не є вільно конвертованою валютою за межами України. Нижче показані офіційні обмінні курси, встановлені НБУ:

Валюта	01 січня 2019 р.	Середній курс обміну за 12 місяців 2019 року	31 грудня 2019 р.
1 долар США	27,688264	25,8456	23,6862
1 євро	31,714138	28,9518	26,422

Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти та їх еквіваленти включають грошові кошти у касі, депозити до запитання в банках та строкові депозити, первісний строк яких не перевищує трьох місяців, які не обтяжені будь-якими договірними зобов'язаннями.

Для цілей звіту про рух грошових коштів, грошові кошти та їх еквіваленти складаються з грошових коштів та короткострокових депозитів згідно визначенню вище, за вирахуванням непогашених банківських овердрафтів, так як вони вважаються невід'ємною частиною діяльності Компанії по управлінню грошовими коштами.

Передоплати

Передоплати обліковуються за первісною вартістю мінус резерв на знецінення. Передоплати відносяться до категорії довгострокових, якщо товари чи послуги, за які було здійснено передоплату, будуть отримані через один рік або пізніше, або якщо передоплати стосуються активу, який при початковому визнанні буде віднесений до категорії необоротних активів.

Аванси, видані з метою придбання активу, включаються до складу його балансової вартості після того, як Компанія отримала контроль над цим активом і якщо існує ймовірність того, що Компанія отримає майбутні економічні вигоди, пов'язані з таким активом. Якщо існує свідчення того, що активи, товари чи послуги, за які була здійснена передоплата, не будуть отримані, балансова вартість передоплати зменшується належним чином, і відповідний збиток від знецінення визнається у складі прибутку чи збитку за рік.

Аванси отримані. Аванси, отримані від клієнтів, спочатку обліковуються за справедливою вартістю, а згодом відображаються за амортизованою вартістю за принципом ефективної відсоткової ставки.

Зобов'язання з пенсійного забезпечення та інших виплат

Компанія не має додаткових схем пенсійного забезпечення, крім участі в державній пенсійній системі України, що передбачає розрахунок і сплату поточних внесків роботодавця як відсотка від поточних загальних виплат працівникам. Ці витрати відображаються у звітному періоді, до якого відноситься відповідна заробітна плата. Компанія не має програм додаткових виплат працівниками після припинення трудової діяльності або інших суттєвих компенсаційних програм, які б потребували додаткових нарахувань.

Компанія здійснює одноразові виплати при виході на пенсію за певних умов. Зобов'язання, визнане у звіті про фінансовий стан у зв'язку з цим, являє собою поточну вартість зобов'язання за виплатами на звітну дату.

Власний капітал

Власний капітал Компанії складається зі статутного та резервного капіталів та нерозподіленого прибутку. Статутний капітал формується за рахунок внесків акціонерів, що вносяться в оплату придбаних акцій. Резервний капітал формується Компанією шляхом щорічних відрахувань у розмірі не менше ніж 5% від чистого прибутку або за рахунок нерозподіленого прибутку та має бути не менше ніж 15% від статутного капіталу. Метою його створення є покриття збитків Компанії та поступове збільшення статутного капіталу.

Умовні зобов'язання

Розкриття інформації щодо таких зобов'язань надається, за винятком випадків, коли відтік ресурсів для виконання таких зобов'язань є малоімовірним. Умовні активи не визнаються у звіті про фінансовий стан. Розкриття інформації щодо таких активів надається, коли надходження пов'язаних з ними економічних вигод є імовірним.

Резерви

Резерви визнаються, якщо Компанія має поточне зобов'язання (юридичне або конструктивне), що виникло в результаті минулої події, та є значна ймовірність того, що для погашення зобов'язання буде потрібен відтік економічних вигод, і може бути зроблена надійна оцінка суми такого зобов'язання. Якщо Компанія передбачає отримати відшкодування деякої частини або всіх резервів, наприклад, за договором страхування, відшкодування визнається як окремий актив, але тільки в тому випадку, коли одержання відшкодування не підлягає сумніву. Витрата, що відноситься до резерву, відображається у звіті про сукупні прибутки та збитки за період за вирахуванням відшкодування. Якщо вплив зміни вартості грошей у часі істотний, резерви дисконтуються за поточною ставкою до оподаткування, яка відображає, коли це доречно, ризики, характерні для конкретного зобов'язання. Якщо застосовується дисконтування, то збільшення резерву з часом визнається як витрати на фінансування.

Визнання доходів

Компанія визнає дохід від звичайної діяльності, коли задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи обіцяний товар або послугу (тобто актив) клієнтові. Актив передається, коли клієнт отримує контроль над таким активом.

Коли зобов'язання щодо виконання задоволене, Компанія визнає як дохід від звичайної діяльності суму ціни операції, яка віднесена на це зобов'язання щодо виконання.

Ціна операції – це сума компенсації, на яку Компанія очікує отримати право в обмін на передачу клієнтові обіцяних товарів або послуг, як обіцяно відповідно до чинного договору, за винятком сум, зібраних від імені третіх осіб. Компенсація, обіцяна в договорі з клієнтом, може включати фіксовані суми, змінні суми або і ті й ті суми. При цьому ціна операції не включає оцінок змінної компенсації, якщо існує висока ймовірність того, що коли невизначеність, пов'язана зі змінною компенсацією, буде в основному вирішена, значного відновлення суми визнаного кумулятивного доходу від звичайної діяльності не відбудеться. Типовий договір клієнта Компанії має чітко встановлену фіксовану ціну угоди (продажу) за окремою ціною продажу за кожну одиницю продукції (товару, послуги).

При визначенні ціни операції Компанія коригує обіцяну суму компенсації для будь-якого істотного компоненту фінансування. Це застосовується Компанією, наприклад, у випадках будь-яких значних авансових платежів та суттєвих довгострокових умов платежів, наданих клієнту з метою врахування часової вартості грошей, якщо терміни платежів, узгоджені Компанією та клієнтом, надають клієнту або Компанії значну вигоду у фінансуванні передачі товарів або послуг клієнтові. Це означає, що істотний компонент фінансування виділяється (на основі справедливої вартості) з доходів Компанії від звичайної діяльності на процентні доходи або процентні витрати.

Ціна операції коригується лише якщо:

- компонент фінансування має значний вплив,
- існує різниця в термінах понад один рік і
- основною причиною є надання / отримання фінансування.

Метою коригування обіцяної суми компенсації на предмет істотного компоненту фінансування є те, що Компанія визнає дохід від звичайної діяльності у сумі, яку клієнт заплатив би за обіцяні товари або послуги, якби клієнт розплачувався за ці товари або послуги грошовими коштами, коли вони переходять до клієнта (тобто ціна продажу у грошових коштах).

Основний дохід Компанії формується від продажу готової продукції, а саме: автомобілів марки Шкода.

ПрАТ «ЄВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

У договорах на продаж окрема одиниця розглядається як окреме зобов'язання щодо виконання. Компанією передається контроль над продукцією і, таким чином, задовольняються зобов'язання щодо виконання.

Основна вимога для визнання доходу полягає в тому, що між Компанією та клієнтом існує договір, який встановлює обов'язкові до виконання права та обов'язки для обох сторін. Договір з клієнтом існує, якщо:

- 1) договір був затверджений, і сторони зобов'язались виконувати свої відповідні зобов'язання,
- 2) визначені права кожної із сторін відносно товарів або послуг, які будуть передаватися,
- 3) визначені умови оплати за товари або послуги, які будуть передаватися,
- 4) договір має зрозумілу комерційну сутність та,
- 5) цілком імовірно (> 50% ймовірності), що Компанія отримає компенсацію, на яку вона матиме право в обмін на товари або послуги, які будуть передані клієнту.

Як правило, договори не об'єднуються для цілей обліку доходів, оскільки, кожен контракт між Компанією і клієнтом має свою комерційну мету, а результати за окремими договорами не пов'язані між собою.

Модифікація договору - це зміна обсягу або ціни (або обох) договору, узгодженого Компанією та клієнтом. Модифікація договору існує, коли Компанія та клієнт узгодили модифікацію, яка або створює нові, або змінює існуючі обов'язкові до виконання права та обов'язки. Модифікація договору обліковується як окремий договір (окреме зобов'язання щодо виконання) або як частина існуючого договору (існуюче зобов'язання щодо виконання) залежно від характеру модифікації.

Компанія має один вид модифікації договорів – нові замовлення на додаткові одиниці поставки продукції (товарів та послуг), які враховуються як окремі зобов'язання щодо виконання.

Одним із основних критеріїв визнання доходів є те, що можливість отримання ціни операції має бути ймовірною до того, як будь-який дохід може бути визнаний. Оцінка ризику несплати по договору проводиться Компанією на початку виконання договору, виходячи з того, яка існує ймовірність, що ціна операції буде отримана, в тому числі і у випадку, коли зміняться суттєві факти та обставини. Оцінка збитку від несплати базується на здатності клієнта та його намірів здійснити оплату в міру настання термінів оплати після розгляду будь-яких цінових знижок, які Компанія очікує надати клієнту.

Якщо існує ймовірність того, що на початку терміну дії договору клієнт не планує здійснити оплати (> 50% ймовірності), то договір не існує для цілей визнання доходу.

Якщо Компанія планує прийняти меншу суму платежу (наприклад, цінові знижки або додаткові знижки), ця сума визнається в якості відшкодування за договором.

Будь-які майбутні збитки після укладення договору оцінюються через створення резерву на знецінення боргів та визнаються як витрати, а не як зменшення доходу.

Визнання витрат

Витрати враховуються згідно методу нарахування. Витрати визнаються в разі зменшення майбутніх економічних вигод, пов'язаних зі зменшенням активів або збільшенням зобов'язань, які можуть бути надійно оцінені. Витрати, які неможливо прямо пов'язати з доходом певного періоду, відображаються у складі витрат того звітного періоду, в якому вони були здійснені.

Якщо актив забезпечує одержання економічних вигод протягом кількох звітних періодів, то витрати визнаються шляхом систематичного розподілу їх вартості між відповідними звітними періодами.

Фінансові доходи та витрати

Фінансові доходи та витрати включають процентні витрати за позиковими коштами, прибутки/збитки від виникнення фінансових інструментів, прибутки/збитки від курсової різниці за позиковими коштами, процентні витрати за зобов'язаннями з пенсійного забезпечення, знецінення інвестицій для подальшого продажу та страхування наданих у забезпечення основних засобів.

Всі процентні та інші витрати за позиковими коштами відносяться на витрати із використанням методу ефективної процентної ставки.

Податки на прибуток

У цій фінансовій інформації податки на прибуток показані відповідно до вимог законодавства України, які введені в дію або практично були введені в дію станом на звітну дату. Витрати з податку на прибуток включають поточні податки та відстрочене оподаткування та відображаються у звіті про прибутки та збитки, якщо тільки вони стосуються операцій, які відображені у цьому самому або іншому періоді в інших сукупних доходах.

ПрАТ «ЄВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

Поточний податок – це сума, що, як очікується, має бути сплачена податковим органам або ними відшкодована стосовно оподаткованого прибутку чи збитків за поточний та попередні періоди. Інші податки, за винятком податку на прибуток, обліковуються у складі операційних витрат.

Відстрочений податок на прибуток розраховується за методом балансових зобов'язань відносно перенесених податкових збитків та тимчасових різниць, що виникають між податковою базою активів та зобов'язань та їхньою балансовою вартістю для цілей фінансової звітності.

Відповідно до виключення при початковому визнанні, відстрочений податок не визнається для тимчасових різниць, що виникають при початковому визнанні активу або зобов'язання, яке не впливає на бухгалтерський або оподатковуваний прибуток у результаті операції, яка не є об'єднанням компанії.

Суми відстрочених податків визначаються із використанням ставок оподаткування, які були введені в дію або практично були введені в дію станом на звітну дату і які, як очікується, застосовуватимуться у періоді, коли будуть сторновані тимчасові різниці або зараховані перенесені податкові збитки. Податок на прибуток, пов'язаний зі статтями, які відображаються безпосередньо у складі капіталу, відображається у складі капіталу, а не в звіті про сукупні прибутки та збитки.

Відстрочені податкові активи по тимчасових різницях, що зменшують оподатковувану базу, та перенесені податкові збитки відображаються лише в тому обсязі, в якому існує ймовірність отримання оподаткованого прибутку, відносно якого можна буде реалізувати тимчасові різниці.

Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату складання звіту про фінансовий стан і зменшується, якщо більше не існує ймовірності отримання достатнього оподаткованого прибутку, якої дозволив би реалізувати частину або всю суму такого відкладеного податкового активу. Невизнані раніше відкладені податкові активи переоцінюються на кожну дату звіту про фінансовий стан і визнаються тоді, коли виникає ймовірність отримання в майбутньому оподаткованого прибутку, що дає можливість реалізувати відстрочений податковий актив.

Відстрочені податкові активи та відстрочені податкові зобов'язання підлягають взаємозаліку при наявності повного юридичного права зарахувати поточні податкові активи в рахунок поточних податкових зобов'язань, і якщо вони відносяться до податків на прибуток, накладеним тим самим податковим органом на той же суб'єкт господарювання..

Податок на додану вартість (ПДВ)

ПДВ стягується за наступними ставками:

- 20% стягується при поставках товарів чи послуг на території України, включаючи поставки без чітко визначеної суми винагороди, та імпорту товарів в Україну (крім випадків, чітко передбачених законодавством);
- 0% застосовується при експорті товарів та відповідних послуг.

Вихідний ПДВ при продажу товарів та послуг обліковується у момент отримання товарів або послуг клієнтом або у момент надходження платежу від клієнта, залежно від того, що відбувається раніше. Вхідний ПДВ обліковується таким чином: право на кредит із вхідного ПДВ при закупівлях виникає у момент отримання накладної з ПДВ, яка видається в момент надходження оплати постачальнику або в момент отримання товарів або послуг, залежно від того, що відбувається раніше, право на кредит із вхідного ПДВ при імпорту товарів чи послуг виникає у момент сплати податку.

2.3 Застосування нових та змінених Стандартів

МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда»

МСФЗ (IFRS) 16 був випущений у січні і замінює собою МСФЗ (IAS) 17 «Оренда», Роз'яснення КТМФЗ (IFRIC) 4 «Визначення наявності в угоді ознак оренди», Роз'яснення ПКР (SIC) 15 «Операційна оренда - стимули» і Роз'яснення ПКР (SIC) 27 «Визначення сутності операцій, які мають юридичну форму оренди». Стандарт встановлює принципи визнання, оцінки, подання та розкриття інформації про оренду і вимагає, щоб орендарі відображали всі договори оренди з використанням єдиної моделі обліку в балансі, аналогічно порядку обліку, передбаченому в МСФЗ (IAS) 17 для фінансової оренди. Стандарт передбачає два звільнення від визнання для орендарів – щодо оренди активів з низькою вартістю (наприклад, персональних комп'ютерів) і короткострокової оренди (тобто оренди з терміном не більше 12 місяців). На дату початку оренди орендар буде визнавати зобов'язання щодо орендних платежів (тобто зобов'язання по оренді), а також актив, який представляє право користування базовим активом протягом терміну оренди (тобто актив у формі права

ПрАТ «ЄВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

користування). Орендарі будуть зобов'язані визнавати витрати на відсотки за зобов'язанням по оренді окремо від витрат по амортизації активу в формі права користування.

Орендарі також повинні переоцінювати зобов'язання по оренді при настанні певної події (наприклад, зміні термінів оренди, зміні майбутніх орендних платежів в результаті зміни індексу або ставки, що використовуються для визначення таких платежів). У більшості випадків орендар враховує суми переоцінки зобов'язання по оренді в якості коригування активу в формі права користування.

Порядок обліку для орендодавця відповідно до МСФЗ (IFRS) 16 практично не змінюється в порівнянні з МСФЗ (IAS) 17. Орендодавці будуть продовжувати класифікувати оренду, використовуючи ті ж принципи класифікації, що і в МСФЗ (IAS) 17, виділяючи при цьому два види оренди: операційну і фінансову. Таким чином, застосування МСФЗ (IFRS) 16 не вплинуло на облік договорів оренди, в яких Компанія є орендодавцем.

Компанія вперше застосувала МСФЗ (IFRS) 16 1 січня 2018 року з використанням повного ретроспективного методу застосування. При переході на стандарт Компанія вирішила використовувати спрощення практичного характеру, що дозволяє на дату першого застосування застосовувати стандарт тільки до договорів, які раніше були ідентифіковані як договори оренди із застосуванням МСФЗ (IAS) 17 і Роз'яснення КТМФЗ (IFRIC) 4.

Компанія також вирішила використовувати звільнення від визнання для договорів оренди, термін оренди за якими на дату початку оренди становить не більше 12 місяців і які не містять опціону на покупку (короткострокова оренда), а також для договорів оренди, в яких базовий актив має низьку вартість (оренда активів з низькою вартістю).

Характер впливу першого застосування МСФЗ (IFRS) 16

Компанія має договори оренди нерухомості, споруд, обладнання. До застосування МСФЗ (IFRS) 16 Компанія класифікувала кожен договір оренди (у якому вона була орендарем) на початку оренди як операційну оренду. Договір оренди класифікувався як фінансова оренда, якщо б Компанії передавалися практично всі ризики і вигоди, пов'язані з володінням орендованим активом; в іншому випадку договір оренди класифікувався як операційна оренда. У разі операційної оренди вартість орендованого майна не капіталізувалась, орендні платежі визнавалися як витрати по оренді в звіті про прибуток або збиток лінійним методом протягом терміну оренди. Всі авансові орендні платежі і нараховані орендні платежі визнавалися в складі «Авансових платежів» і «Торгової та іншої кредиторської заборгованості» відповідно.

В результаті застосування МСФЗ (IFRS) 16 Компанія використовувала єдиний підхід до визнання та оцінки всіх договорів оренди, за якими вона є орендарем, крім короткострокової оренди і оренди активів з низькою вартістю. Компанія визнала зобов'язання по оренді щодо здійснення орендних платежів і активи у формі права користування, які представляють собою право на використання базових активів. Відповідно до повного ретроспективного методу Компанія застосувала МСФЗ (IFRS) 16 на дату першого застосування, як якщо б він застосовувався на дату початку діючих договорів оренди.

Роз'яснення КТМФЗ (IFRIC) 23

Роз'яснення КТМФЗ (IFRIC) 23 «Невизначеність щодо правил обчислення податку на прибуток» розглядає порядок обліку податку на прибуток в умовах існування невизначеності щодо податкових трактувань, що впливає на застосування МСФЗ (IAS) 12 «Податок на прибуток». Роз'яснення не застосовується до податків або зборів, які не належать до сфери застосування МСФЗ (IAS) 12, а також не містить особливих вимог, що стосуються відсотків і штрафів, пов'язаних з невизначеними податковими трактуваннями. Зокрема, роз'яснення розглядає наступні питання:

- чи розглядає організація невизначені податкові трактування окремо;
- допущення, які організація робить щодо перевірки податкових трактувань податковими органами;
- як організація визначає оподатковуваний прибуток (податковий збиток), податкову базу, невикористані податкові збитки, невикористані податкові пільги і ставки податку;
- як організація розглядає зміни фактів і обставин.

Компанія повинна вирішити, чи розглядати кожне невизначене податкове трактування окремо або разом з однією або декількома іншими невизначеними податковими трактуваннями. Необхідно використовувати підхід, який дозволить з більшою точністю передбачити результат дозволу невизначеності.

Роз'яснення вступає в силу для річних періодів, що починаються 1 січня 2019 року або після цієї дати. Компанія застосовує роз'яснення з дати його вступу в силу. Так як Компанія здійснює свою діяльність в складному нестабільному податковому середовищі, застосування роз'яснення в майбутньому може вплинути на фінансову звітність Компанії. Крім того, Компанія може бути змушена встановити процедури та методи

ПрАТ «ЄВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

отримання інформації, необхідної для її своєчасного отримання. Наразі Компанія вважає можливість такого впливу несуттєвою.

Поправки МСФЗ (IFRS) 9

Згідно МСФЗ (IFRS) 9 «Умови про дострокове погашення з потенційним негативним відшкодуванням» борговий інструмент може оцінюватися за справедливою вартістю або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід за умови, що передбачені договором грошові потоки є «виключно платежами в рахунок основної суми боргу і відсотків на непогашену частину основної суми боргу» (тест SPPI) і інструмент утримується в рамках відповідної бізнес-моделі, що дозволяє таку класифікацію. Поправки до МСФЗ (IFRS) 9 роз'яснюють, що фінансовий актив відповідає тесту SPPI незалежно від того, яка подія або обставина призводить до дострокового розірвання договору, а також незалежно від того, яка сторона виплачує чи отримує обґрунтоване відшкодування за дострокове розірвання договору.

Дані поправки застосовуються ретроспективно і вступають в силу для річних періодів, що починаються з 01 січня 2019 року. Дані поправки не впливають на фінансову звітність Компанії.

Поправки до МСФЗ (IAS) 19

Поправки до МСФЗ (IAS) 19 «Внесення змін до програми, скорочення програми або погашення зобов'язань за програмою» розглядають порядок обліку у випадках, коли внесення змін до програми, скорочення програми або погашення зобов'язань за програмою відбувається протягом звітного періоду. Поправки роз'яснюють, що якщо внесення змін до програми, скорочення програми або погашення зобов'язань за програмою відбувається протягом річного звітного періоду, організація повинна визначити вартість послуг поточного періоду стосовно решти періоду після внесення змін до програми, її скорочення або повного погашення зобов'язань за програмою, виходячи з актуарних припущень, використаних для переоцінки чистого зобов'язання (активу) програми з визначеною виплатою, що відображають винагороди, пропонувані за програмою, і активи програми після даної події. Організація також повинна визначити чисту величину відсотків стосовно решти періоду після внесення змін до програми, її скорочення або повного погашення зобов'язань за програмою, з використанням чистого зобов'язання (активу) програми з встановленими виплатами, що відображають винагороди, пропонувані за програмою, і активи програми після даної події, а також ставки дисконтування, використаної для переоцінки цього чистого зобов'язання (активу) програми з визначеною виплатою. Дані поправки не впливають на фінансову звітність Компанії.

Поправки до МСФЗ (IAS) 28

Поправки до МСФЗ (IAS) 28 «Довгострокові вкладення в асоційовані організації та спільні підприємства» роз'яснюють, що організація повинна застосовувати МСФЗ (IFRS) 9 до довгострокових вкладень в асоційовані організації або спільне підприємство, до яких не застосовується метод пайової участі, але які, по суті, складають частину чистих інвестицій в асоційовану організацію або спільне підприємство (довгострокові вкладення). Дане роз'яснення є важливим, оскільки воно має на увазі, що до таких довгострокових вкладень застосовується модель очікуваних кредитних збитків в МСФЗ (IFRS) 9.

У поправках також пояснюється, що при застосуванні МСФЗ (IFRS) 9 організація не бере до уваги збитки, понесені асоційованою організацією або спільним підприємством, або збитки від знецінення чистих інвестицій, визнані в якості коригувань чистих інвестицій в асоційовану організацію або спільне підприємство, що виникають внаслідок застосування МСФЗ (IAS) 28 «Інвестиції в асоційовані організації та спільні підприємства».

Дані поправки застосовуються ретроспективно і вступають в силу для річних періодів, що починаються з 01 січня 2019 року або після цієї дати. Дані поправки не впливають на фінансову звітність Компанії.

Щорічні удосконалення МСФЗ

МСФЗ (IFRS) 3 «Об'єднання бізнесів»

У поправках пояснюється, що якщо організація отримує контроль над бізнесом, який є спільною операцією, то вона повинна застосовувати вимоги щодо об'єднання бізнесів, здійснюваного поетапно, включаючи переоцінку часток, що раніше були часткою участі в активах та зобов'язаннях спільної операції за справедливою вартістю. При цьому набувач повинен переоцінити всю наявну раніше частку участі в спільних операціях.

Організація повинна застосувати дані поправки щодо об'єднань бізнесів, дата яких збігається або настає після початку першого річного звітного періоду, починається 1 січня 2019 року або після цієї дати. Допускається застосування до цієї дати. Дані поправки не вплинули на фінансову звітність Компанії через відсутність у неї подібних операцій в представлених періодах.

МСФЗ (IFRS) 11 «Спільне підприємництво»

Сторона, яка є учасником спільних операцій, але не має спільного контролю, може отримати спільний контроль над спільними операціями, діяльність в рамках яких представляє собою бізнес, як цей термін визначено в МСФЗ (IFRS) 3. У поправках пояснюється, що в таких випадках частки, що раніше були частками участі в даній спільній операції не переоцінюються.

Організація повинна застосувати дані поправки щодо угод, в рамках яких вона отримує спільний контроль і дата яких збігається або настає після початку першого річного звітного періоду, починається 1 січня 2019 року або після цієї дати. Допускається застосування до цієї дати. В даний час дані поправки не застосовні до Компанії через відсутність у неї подібних операцій, однак вони можуть застосовуватися до угод в майбутньому.

МСФЗ (IAS) 12 «Податки на прибуток»

Поправки роз'яснюють, що податкові наслідки щодо дивідендів в більшій мірі пов'язані з минулими операціями чи подіями, які генерували прибуток, що розподіляється, ніж з розподілами між власниками. Отже, організація повинна визнавати податкові наслідки щодо дивідендів в прибутку чи збитку, іншому сукупному доході або власному капіталі в залежності від того, де організація спочатку визнала такі минулі операції або події.

Організація повинна застосувати дані зміни до річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2019 року або після цієї дати. Допускається застосування до цієї дати. При першому застосуванні даних поправок організація повинна застосовувати їх до податкових наслідків щодо дивідендів, визнаних на дату початку самого раннього порівняльного періоду або після цієї дати. Оскільки діюча політика Компанії відповідає вимогам поправок, Компанія не очікує, що вони матимуть будь-який вплив на її фінансову звітність.

МСФЗ (IAS) 23 «Витрати за запозиченнями»

Поправки роз'яснюють, що організація повинна враховувати позики, отримані спеціально для придбання кваліфікованого активу, в складі позик на спільні цілі, коли завершені практично всі роботи, необхідні для підготовки цього активу для використання за призначенням або продажу.

Організація повинна застосовувати дані поправки щодо витрат за запозиченнями, понесених на дату початку річного звітного періоду, в якому організація вперше застосовує дані поправки, або після цієї дати. Організація повинна застосувати дані зміни до річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2019 року або після цієї дати. Допускається застосування до цієї дати. Оскільки діюча політика Компанії відповідає вимогам поправок, очікується, що дані поправки не зроблять впливу на фінансову звітність Компанії.

2.4 Основні облікові оцінки та судження

Підготовка фінансової звітності Компанії вимагає від її керівництва винесення суджень та визначення оцінок і припущень, які впливають на подані в звітності суми виручки, витрат, активів і зобов'язань, а також на розкриття інформації про ці статті та про умовні зобов'язання. Невизначеність відносно цих припущень і оцінок може привести до результатів, які можуть вимагати в майбутньому істотних коригувань балансової вартості активів або зобов'язань, щодо яких приймаються подібні припущення та оцінки.

Основні допущення про майбутнє і інші основні джерела невизначеності в оцінках на звітну дату, які можуть послужити причиною істотних коригувань балансової вартості активів та зобов'язань протягом наступного фінансового року, розглядаються нижче. Допущення і оцінки Компанії засновані на вихідних даних, які вона мала у своєму розпорядженні на момент підготовки фінансової звітності. Однак поточні обставини і припущення щодо майбутнього можуть змінюватися з огляду ринкових змін або обставин, не підконтрольних Компанії. Такі зміни відображаються в припущеннях в міру того, як вони відбуваються.

Найбільш істотними областями, що вимагають використання оцінок та припущень керівництва, представлені наступним чином:

- термін корисного використання основних засобів;
- знецінення активів;
- первинне визнання операцій з пов'язаними сторонами;
- оцінка фінансових інструментів

Термін корисного використання основних засобів

Оцінка термінів корисного використання об'єктів основних засобів вимагає застосування професійних суджень, яке базується на основі досвіду використання аналогічних активів. Компанія одержує майбутні економічні вигоди від їх поточного використання під час надання послуг та виробництві продукції. Однак такі чинники, як технічний та економічний знос та застаріння часто призводять до скорочення економічних вигод від активів. Керівництво оцінює залишкові строки експлуатації відповідно до поточного технічного стану

активів та оціночного періоду, протягом якого Компанія, як очікується, отримає вигоди від їх використання.

При цьому враховуються такі основні чинники:

- (а) передбачуване використання активів;
- (б) прогнозний знос залежно від експлуатаційних параметрів та регламенту технічного обслуговування; і
- (в) технічний або економічний знос внаслідок зміни ринкових умов.

Ефект від перегляду остаточного терміну корисного використання основних засобів відображається у періоді, коли такий перегляд мав місце чи в майбутніх звітних періодах, якщо можливо застосувати. Відповідно, це може вплинути на величину майбутніх амортизаційних відрахувань та балансову вартість основних засобів. Керівництво збільшує суму амортизаційних відрахувань, якщо строки експлуатації активів є меншими за попередньо оцінені.

Знецінення фінансових активів

На кожну звітну дату Компанія оцінює актив на предмет наявності ознак можливого знецінення. Якщо подібні ознаки мають місце, Компанія проводить оцінку вартості, що відшкодовується, такого активу.

При оцінці ознак знецінення основних коштів, що належать Компанії, Компанія аналізує як зовнішні, так і внутрішні джерела інформації. Розглянуті зовнішні джерела інформації містять у собі зміни ринкового, економічного й правового середовища, у якому Компанія здійснює свою діяльність, і які перебувають поза її контролем і впливають на вартість, що відшкодовується, гудвіла, активів і основних коштів.

Розглянуті Компанією внутрішні джерела інформації включають способи поточного або передбачуваного використання основних коштів, а також показники продуктивності активів. При оцінці вартості, що відшкодовується, активів і основних коштів, керівництво Компанії проводить оцінку дисконтованих майбутніх грошових потоків після оподаткування, які, як передбачається, будуть генеруватися об'єктами Компанії, витрат на продаж об'єктів і відповідних ставок дисконтування.

Зниження прогнозованих цін, ріст передбачуваних майбутніх витрат на проведення майбутніх капітальних витрат, зниження обсягів виробництва й резервів і/або негативна поточна економічна ситуація можуть привести до зменшення балансової вартості активів Компанії.

При визначенні розміру знецінення активи, що не генерують незалежні грошові потоки, порівнюються до відповідної одиниці, що генерує грошові потоки. Керівництво неминуче застосовує суб'єктивне судження при віднесенні активів, що не генерують незалежні грошові потоки, до відповідних генеруючих одиниць, а також при оцінці строків і величини відповідних грошових потоків у рамках розрахунків вартості у використанні. Наступні зміни віднесення активів до генеруючих одиниць або строків грошових потоків можуть вплинути на балансову вартість відповідних активів.

Знецінення нефінансових активів

Знецінення має місце, якщо балансова вартість активу або одиниці, яка генерує грошові кошти, перевищує його (її) відшкодування, яка є найбільшою з наступних величин: справедлива вартість за вирахуванням витрат на вибуття або цінність використання. Розрахунок справедливої вартості за вирахуванням витрат на вибуття базується на наявній інформації по зобов'язуючим операціям продажу аналогічних активів між незалежними сторонами або на ринкових цінах за вирахуванням додаткових витрат, які були б понесені у зв'язку з вибуттям активу.

Розрахунок вартості при використанні заснований на моделі дисконтування грошових потоків. Грошові потоки беруться з бюджету на наступні п'ять років і не включають в себе діяльність по реструктуризації, щодо проведення якої у Компанії відсутні зобов'язання, або значні інвестиції в майбутньому, які поліпшують результати активів тестованої на знецінення одиниці, яка генерує грошові кошти. Сума очікуваного відшкодування найбільш чутлива до ставки дисконту, застосованої в моделі дисконтування грошових потоків, а також до очікуваних грошових потоків та темпів зростання, використаних з метою екстраполяції. Такі оцінки найбільш доречні для тестування гудвілу та інших нематеріальних активів з невизначеними термінами корисного використання, які визнаються Компанією.

Первинне визнання операцій з пов'язаними сторонами.

В ході звичайної діяльності Компанія проводить операції з пов'язаними сторонами. Відповідно до вимог МСФЗ 9, фінансові інструменти при первинному визнанні повинні відображатися за справедливою вартістю. При визначенні того, чи проводилися операції по ринкових або неринкових процентних ставках, використовуються професійні судження, якщо для таких операцій немає активного ринку.

Оцінка фінансових інструментів

Фінансові активи та фінансові зобов'язання визнаються у звіті про фінансовий стан підприємства у той момент, коли підприємство стає стороною в контрактних взаємовідносинах стосовно відповідного інструмента. Звичайні операції придбання та реалізації фінансових активів і зобов'язань визнаються з використанням методу обліку на дату розрахунків. Датою розрахунків є дата, коли актив доставляється до або відправляється від Компанії. Фінансові активи та фінансові зобов'язання первісно оцінюються за справедливою вартістю. Справедлива вартість визначається як ціна, яка б була отримана за продаж активу або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Оцінка справедливої вартості базується на припущенні, що операція із продажу активу або передачі зобов'язання відбудуться або на основному ринку для цього активу або за відсутності основного ринку – у найвигіднішому ринку. Справедлива вартість активу або зобов'язань оцінюється із використанням припущень, які використовуватимуть учасники ринку під час визначення ціни для активу або зобов'язання з урахуванням того, що учасники ринку будуть діяти з найкращою економічною вигодою для себе. Підприємство використовує методики оцінки, які відповідають наявним обставинам і для яких існують достатні дані для оцінки справедливої вартості, максимально використовуючи відповідні вхідні дані, які піддаються спостереженню та мінімізуючи використання вхідних, які не піддаються спостереженню.

У випадках, коли справедлива вартість фінансових активів та фінансових зобов'язань не може бути визначена на підставі котирувань на активних ринках, вона визначається з використанням інших моделей оцінки, включаючи модель дисконтування грошових потоків. Модель дисконтування грошових потоків передбачає застосування інструменту розрахунку амортизованої вартості боргового інструменту та розподілу доходів з відсотків протягом відповідного періоду з застосуванням ефективної відсоткової ставки. Ефективна відсоткова ставка являє собою ставку, яка точно дисконтує очікувані майбутні надходження грошових коштів протягом очікуваного строку використання боргового інструменту до чистої балансової вартості на момент первісного визнання.

3 ПЕРШЕ ЗАСТОСУВАННЯ МСФЗ

Фінансова звітність Компанії за 2019 рік буде першою річною фінансовою звітністю, яка відповідатиме вимогам МСФЗ. Датою переходу Компанії на застосування МСФЗ є 1 січня 2018 року. При підготовці цієї фінансової інформації Компанія застосувала МСФЗ 1. За певними винятками, МСФЗ 1 вимагає ретроспективного застосування редакції МСФЗ, чинної для першого року підготовки звітності у відповідності до МСФЗ.

Бухгалтерські оцінки. Бухгалтерські оцінки за МСФЗ на 1 січня 2018 року повинні відповідати бухгалтерським оцінкам, зробленим на ту ж дату за НП(С)БОУ, якщо не має об'єктивного свідчення, що ці попередні оцінки були помилковими.

Остання фінансова звітність Компанії відповідно до Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в Україні підготована станом на 31 грудня 2018 року.

Нижче наведена звірка, у числовому виразі, впливу переходу від обліку за НП(С)БОУ до МСФЗ з урахуванням показників останньої уточненої фінансової звітності Компанії.

Звірка власного капіталу за НП(С)БОУ та власного капіталу за МСФЗ

	31 грудня 2018 р.	1 січня 2018 р
Власний капітал у звітності за НП(С)БОУ	689 124	(549 971)
Коригування за МСФЗ:		
(i) Витрати за договорами оренди	(8 155)	-
(ii) Інвестиції в дочірню компанію	(507 890)	558 593
(iii) Відстрочені податки	581	(2 488)
Власний капітал за МСФЗ	173 660	6 134

Звірка прибутку за НП(С)БОУ із загальним сукупним збитком за МСФЗ

	2018 рік
Прибуток у звітності за НП(С)БОУ	143 502
Коригування за МСФЗ:	
(i) Адміністративні втрати	10 852
(ii) Доход від участі в капіталі	(37 762)
(i) Фінансові витрати	(19 008)
Прибуток за МСФЗ	97 854

Різниці між НП(С)БОУ та МСФЗ були пов'язані переважно з такими коригуваннями:

- (i) **Витрати за договорами оренди:** врахування впливу застосування нового стандарту МСФЗ, коригування платежів з оренди, амортизації активу з права користування, врахування фінансових витрат.
- (ii) **Довгострокові фінансові інвестиції:** Змінено метод обліку інвестиції у відповідності до норм МСФЗ. Компанія вирішила обліковувати інвестиції у свою дочірню компанію за собівартістю. Вартість інвестиції відкоригована до собівартості, дохід від участі в капіталі за період сторновано.
- (iii) **Відстрочені податки:** Відстрочений податок був розрахований на основі балансової вартості активів та зобов'язань за МСФЗ.

4 УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ

Компанія здійснює керування капіталом для досягнення наступних цілей:

- зберегти здатність Компанії продовжувати свою діяльність так, щоб вона й надалі забезпечувала дохід для учасників Компанії й виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам Компанії, завдяки визначенню цін на продукцію й послуги Компанії, відповідних до рівня ризику.

Компанія управляє структурою капіталу та змінює її відповідно до змін економічних умов і вимог договірних умов. З метою збереження або зміни структури капіталу Компанія може регулювати виплати дивідендів, проводити повернення капіталу акціонерам або випускати нові акції. Компанія здійснює контроль над капіталом за допомогою коефіцієнта фінансового важеля, який розраховується як відношення чистого заборгованості до суми капіталу і чистої заборгованості. У чисту заборгованість включаються процентні кредити та позики, торгова та інша кредиторська заборгованість за вирахуванням грошових коштів та їх еквівалентів, виключаючи суми, що відносяться до припиненої діяльності.

Для досягнення даної мети управління капіталом, серед іншого, має забезпечуватись виконання всіх договірних умов за процентними кредитами та позиками, які визначають вимоги щодо структури капіталу. Невиконання договірних умов дає банку право вимагати негайного повернення кредитів і позик. У поточному періоді договірні умови за процентними кредитами та позиками не порушувалися.

5 ІНШІ ДОХОДИ ТА ВИТРАТИ

5.1. Інші операційні доходи

Інші операційні доходи Компанії включають:

	За період, що закінчився 31.12.2019	За період, що закінчився 31.12.2018
Прибуток від реалізації оборотних активів	176	-
Прибуток від операційної курсової різниці	1 349	2 038
Дохід від операційної оренди	70	69
Отримані штрафи, пені, неустойки	657	337
Дохід від списання кредиторської заборгованості	-	16
Дохід від безоплатно отриманих активів	98	192
Гарантійні відшкодування	30 083	28 138
Інші операційні доходи	12 024	5 629
Разом	44 457	36 419

5.2. Інші операційні витрати

Інші операційні витрати включають:

	За період, що закінчився 31.12.2019	За період, що закінчився 31.12.2018
Збитки від операцій з купівлі/продажу валюти	4 503	4 682
Сумнівні та безнадійні борги	721	70
Збитки від операційної курсової різниці	2 396	1 507
Нестачі та втрати від псування цінностей	324	43

ПрАТ «ЄВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

	За період, що закінчився 31.12.2019	За період, що закінчився 31.12.2018
Визнані штрафи, пені, неустойки	283	30
Інші витрати операційної діяльності	12 349	11 407
Разом	20 576	17 739

5.3. Фінансові витрати

Фінансові витрати – це витрати Компанії на нарахування відсотків за користування банківськими кредитами та відсоткові витрати за зобов'язанням з оренди.

	За період, що закінчився 31.12.2019	За період, що закінчився 31.12.2018
Фінансові витрати за відсотками за банківськими кредитами	158 979	164 836
Відсоткові витрати за зобов'язанням з оренди	12 980	20 162
Разом	171 959	184 998

5.4. Адміністративні витрати

Адміністративні витрати включають:

	За період, що закінчився 31.12.2019	За період, що закінчився 31.12.2018
Амортизація	3 313	2 004
Амортизація активу з права користування	49 348	49 348
Витрати на оплату праці	11 707	8 901
Нарахування ЄСВ	2 567	1 942
Витрати на відрядження	661	603
Винагорода за консультаційні, інформаційні, аудиторські та інші послуги	252	492
Послуги банків	752	650
Витрати на утримання необоротних активів	211	148
Витрати на оплату послуг зв'язку	274	246
Інші витрати	9 523	9 918
Разом	78 608	74 252

5.5. Витрати на збут

Витрати на збут включають:

	За період, що закінчився 31.12.2019	За період, що закінчився 31.12.2018
Амортизація	1 535	615
Витрати на транспортування продукції (товарів)	30 270	23 425
Гарантійні та післягарантійні витрати	18 007	15 983
Комісійна винагорода	7 702	15
Інші витрати	1 812	1 098
Разом	59 326	41 136

5.6. Інші доходи

Інші доходи Компанії включають:

	За період, що закінчився 31.12.2019	За період, що закінчився 31.12.2018
Штрафи отримані	282	44
Страхове відшкодування	-	5

ПрАТ «ЄВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

Дохід від отриманої безповоротної фінансової допомоги	9 588	-
Дохід від неопераційної курсової різниці	253 947	187 612
Разом	263 817	187 661

5.7. Інші витрати

Інші витрати включають:

	За період, що закінчився 31.12.2019	За період, що закінчився 31.12.2018
Резерв на знецінення ТМЦ	-	3 230
Витрати від неопераційної курсової різниці	65 182	171 788
Списання НА	10	2
Списання ТМЦ	440	421
Амортизація НА	7	6
Членські внески ФРУ	1 356	557
Інші придбання	101	104
Донараховання ПДВ по негосподарським операціям	737	737
Консультаційні послуги	796	-
Разом	68 629	176 845

6 ПОДАТОК НА ПРИБУТОК

Змінами, внесеними до Податкового кодексу України Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28.12.2014р. №71-VIII, встановлена базова ставка податку на прибуток в розмірі 18%, і є незмінною протягом 2018 та 2019 р.р.

Відмінності між українськими правилами оподаткування та МСФЗ призводять до виникнення певних тимчасових різниць між балансовою вартістю активів та зобов'язань для цілей фінансового звітування та їхньою податковою базою.

Компоненти витрат по податку на прибуток Компанії за роки, що закінчилися 31 грудня 2018 та 2019 років, включають:

Загальна ставка оподаткування, яка застосовувалася до Компанії протягом 2018 та 2019 років була незмінною та становила 18%.

	2019	2018
Поточний податок	-	-
Зміни у відстрочених податках	10 252	-
Дохід з податку на прибуток	10 252	-

Станом на 31.12.2018	Податковий ефект тимчасових різниць, які зменшують суму оподаткування	Податковий ефект тимчасових різниць, які збільшують суму оподаткування	Податковий ефект тимчасових різниць, які збільшують суму оподаткування через сукупний дохід
Резерв на знецінення дебіторської заборгованості	2	-	-
Резерв на знецінення ТМЦ	581	-	-
Дооцінка основних засобів	-	14 841	-
Всього	583	14 841	-
Загалом відстрочене податкове зобов'язання	-	14 258	-

ПрАТ «ЄВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

Станом на 31.12.2019	Податковий ефект тимчасових різниць, які зменшують суму оподаткування	Податковий ефект тимчасових різниць, які збільшують суму оподаткування	Податковий ефект тимчасових різниць, які збільшують суму оподаткування через сукупний дохід
Резерв на знецінення дебіторської заборгованості	130	-	-
Резерв на знецінення ТМЦ	557	-	-
Дооцінка основних засобів	-	12 542	-
Від'ємне значення об'єкта оподаткування	7 849	-	-
Всього	8 536	12 542	-
Загалом відстрочене податкове зобов'язання	-	4 006	-

ПРАТ «ЄВРОКАР»
Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року
 Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

7 ОСНОВНІ ЗАСОБИ

Рух основних засобів за 2019 та 2018 роки був наступним:

ПЕРВІСНА ВАРТІСТЬ	ЗЕМЕЛЬНІ ДІЛЯНКИ	БУДИНКИ, СПОРУДИ	МАШИНИ ТА ОБЛАДНАННЯ	ТРАНСПОРТНІ ЗАСОБИ	ІНСТРУМЕНТИ, ПРИБОРИ ТА ІНВЕНТАР	ІНШІ НЕОБОРО ТНІ АКТИВИ	АКТИВИ ПРАВА КОРИСТУВАННЯ ОРЕНДОВАНИМИ ЗАСОБАМИ	ВСЬОГО
НА 01.01.2018 ЗА 2018	7 488	287 661	15 468	8 168	2 264	2 189	-	323 238
НАДХОДЖЕННЯ	4 460	1 112 179	14 322	-	48	130	148 045	1 279 184
ВИБУЛО	-	-	142	-	49	30	-	221
НА 31.12.2018 ЗА 2019	11 948	1 399 840	29 648	8 168	2 263	2 289	148 045	1 602 201
НАДХОДЖЕННЯ	-	-	1 964	-	57	30	-	2 051
ВИБУЛО	-	-	146	-	8	46	-	200
НА 31.12.2019 ЗНОС	11 948	1 399 840	31 466	8 168	2 312	2 273	148 045	1 604 052
НА 01.01.2018 ЗА 2018	-	(279 226)	(15 208)	(995)	(2 221)	(2 115)	-	(299 765)
НАРАХОВАНО	-	(1 049 627)	(1 777)	(1 534)	(38)	(93)	(49 348)	(1 102 417)
ВИБУЛО	-	-	142	-	49	30	-	221
НА 31.12.2018 ЗА 2019	-	(1 328 853)	(16 843)	(2 529)	(2 210)	(2 178)	(49 348)	(1 401 961)
НАРАХОВАНО	-	(7 382)	(5 773)	(1 529)	(23)	(47)	(49 348)	(64 102)
ВИБУЛО	-	-	135	-	8	46	-	189
НА 31.12.2019 БАЛАНСОВА ВАРТІСТЬ:	-	(1 336 235)	(22 481)	(4 058)	(2 225)	(2 179)	(98 696)	(1 465 874)
НА 01.01.2019	11 948	70 987	12 805	5 639	53	111	98 697	200 240
НА 31.12.2019	11 948	63 605	8 985	4 110	87	94	49 349	138 178

Первісна вартість повністю амортизованих засобів на дату складання Балансу дорівнює 5 710 тис. грн. У заставі перебувають основні засоби під забезпечення позик балансовою вартістю 88 823 тис. грн. Передавати в заставу основні кошти для забезпечення отриманих позик і кредитів вимагає практика кредитування.

ПрАТ «ЄВРОКАР»**Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року**

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

8 ОRENDA

З метою визначення орендних зобов'язань відповідно до положень стандарту МСФЗ (IFRS) 16, Компанією як Орендарем застосовано облікову ставку НБУ, яка є орієнтиром вартості залучених та розміщених грошових коштів для банків та інших суб'єктів грошово-кредитного ринку, що діяла на дату укладання договорів оренди, та яка складає 14,5%.

Нижче представлена балансова вартість визнаних активів (споруди, нерухомість, обладнання) в формі права користування та її зміни протягом періоду:

	31.12.2019	01.01.2019	01.01.2018
Активи			
Основні засоби (активи у формі права користування)	148 045	148 045	-
Накопичена амортизація активів з права користування	(98 697)	(49 348)	-
Всього активи	49 348	98 697	
Зобов'язання			
Довгострокова частина зобов'язання з оренди	-	56 177	-
Короткострокова частина зобов'язання з оренди	56 177	50 676	-
Всього зобов'язань	56 177	106 853	

9 НЕМАТЕРІАЛЬНІ АКТИВИ

	ПЗ ТА ЛІЦЕНЗІЇ	ІНШІ НМА	ВСЬОГО
ПЕРВІСНА ВАРТІСТЬ			
НА 31.12.2018	24	2 433	2 457
НАДХОДЖЕННЯ	-	107	107
ВИБУТТЯ	-	177	177
НА 31.12.2019	24	2 363	2 387
НАКОПИЧЕННИЙ ЗНОС			
НА 31.12.2018	(16)	(1 669)	(1 685)
ЗНОС ЗА ПЕРІОД	(2)	(158)	(160)
ВИБУТТЯ	-	176	176
НА 31.12.2019	(18)	(1 651)	(1 669)
ЗАЛИШКОВА ВАРТІСТЬ			
НА 31.12.2018	8	764	772
НА 31.12.2019	6	712	718

10 ІНШІ ФІНАНСОВІ ІНВЕСТИЦІЇ

Балансова вартість інвестиції на 31 грудня 2019 року становить 558 593 тис. грн., що становить 99,75 % частки статутного капіталу ТОВ «РІК» та обліковується за собівартістю. Щорічно керівництво компанії перевіряє на знецінення даний актив, станом на дану звітну дату ознак знецінення не виявлено.

11 ТОВАРНО-МАТЕРІАЛЬНІ ЗАПАСИ

Інформація щодо змін у складі товарно-матеріальних запасів:

	31.12.2019	31.12.2018	01.01.2018
Запасні частини, комплектуючі	299 958	209 935	88 713
Паливо	247	614	463
Готова продукція	388 787	393 464	175 247
Товари	24 333	-	1
Малоцінні та швидкозношувані предмети	157	153	128
Інші матеріали	3 889	3 470	2 102
Резерв на знецінення	(3 094)	(3 230)	-
Разом	714 277	604 406	266 654

ПрАТ «ЄВРОКАР»**Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року**

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

Станом на 31 грудня 2019 року та 1 січня 2019 року Компанія має запаси, які передані як застава для гарантії зобов'язань за кредитними договорами на суми 714 277 тис. грн. та 604 277 тис. грн. відповідно. Станом на 31 грудня 2019 року та 1 січня 2019 року Компанія має запаси, які знаходяться на відповідальному зберіганні у третіх осіб на суми 334 043 тис.грн. та 334 371 тис.грн. відповідно.

12 ТОРГІВЕЛЬНА ТА ІНША ДЕБІТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ

	31.12.2019	31.12.2018	01.01.2018
Торгівельна заборгованість покупців	220 592	152 052	197 325
Мінус: резерв очікуваних кредитних збитків	-720	-10	-175
Всього фінансової дебіторської заборгованості з урахуванням резерву	219 872	152 042	197 150
Передоплати	185 565	257 649	324 147
Дебіторська заборгованість з бюджетом	15 269	1 266	10 784
Поворотна фінансова допомога	13 700	14 300	15 400
Інша дебіторська заборгованість	3 644	1 357	2 202
Всього дебіторської заборгованості	438 050	426 614	549 683

У складі резерву на очікувані кредитні збитки за основною діяльністю у 2018- 2019 рр. відбулися такі зміни:

	31.12.2019	31.12.2018
На початок року	(10)	(175)
Списання/використання резервів	10	175
Відрахування до резерву	(720)	(10)
На кінець року	(720)	(10)

Всі прострочені суми, за якими не створено резервів під очікувані кредитні збитки, вважаються такими, що будуть повернуті протягом року.

Нижче поданий аналіз дебіторської заборгованості за основною діяльністю за кредитною якістю:

	31.12.2019	01.01.2019
До 30 днів	219 878	151 163
30-365 днів		
Більше 365 днів	714	889
Разом:	220 592	152 052

Основним дебітором Компанії є : ТОВ «ЄВРОКАР».

Основними контрагентами, яким Компанією видано аванси у рахунок майбутніх поставок товарів (робіт, послуг), є: SKODA AUTO.

Вся дебіторська заборгованість за основною діяльністю та інша дебіторська заборгованість деномінована в гривнях та іноземній валюті (долар, євро).

13 ГРОШОВІ КОШТИ ТА ЇХ ЕКВІВАЛЕНТИ

Станом на 31 грудня 2019 року та 1 січня 2019 року грошові кошти та їх еквіваленти деноміновані в гривнях та іноземній валюті (долар, євро). Усі кошти на банківських рахунках не прострочені та не знецінені.

Грошові кошти та їх еквіваленти включають грошові кошти на поточних рахунках банків:

	31.12.2019	31.12.2018	01.01.2018
Грошові кошти на рахунках у банках	35 021	45 520	75 382
Разом	35 021	45 520	75 382

За валютою:

ПрАТ «ЄВРОКАР»**Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року**

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

	31.12.2019	31.12.2018	01.01.2018
Українські гривні	34 521	45 274	72 411
Іноземна валюта	500	246	2 971
Разом	35 021	45 520	75 382

Інші надходження та витрачання грошових коштів Компанії, відображені у Звіті про рух грошових коштів (за прямим методом) включають:

Інші надходження операційної діяльності

	12 місяців 2019 року	12 місяців 2018 року
Кошти, отримані від ФСС з ТВП	658	329
Гарантійні відшкодування та компенсації	33 895	34 560
Позитивний результат від операцій з купівлі-продажу валюти	1 700	-
Інші надходження	54	67
Разом	36 307	34 956

Інші витрачання операційної діяльності

	12 місяців 2019 року	12 місяців 2018 року
Погашення за авансовими звітами	739	581
Аліменти та інші утримання із заробітної плати	265	279
Розрахунково-касове обслуговування	2 734	2 589
Від'ємний результат за операціями з купівлі-продажу валюти	-	2 452
Інші витрачання	49	88
Разом	3 787	5 989

14 ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ**14.1 Акціонерний капітал**

У 2019 році не було змін у кількості випущених та повністю сплачених акцій Компанії. Станом на 31 грудня 2019 р. загальна кількість простих акцій становить 807 980 штук з номінальною вартістю 290 грн. 20 коп. кожна. Всі прості акції мають рівні права при голосуванні, виплаті дивідендів або розподілу капіталу. Всі акціонери мають право на дивіденди та розподіл капіталу у гривнях.

У 2019 р. не було заявлено про виплату дивідендів.

Розподіл акцій між акціонерами

	Наявність акцій станом на 31.12.2018 року та на 31.12.2019 року		
	к-ть	Сума, грн.	%
Юридичні особи			
Приватне акціонерне товариство «Атолл Холдінг», код ЄДРПОУ 31237888	556 223	161 415 914	68,84
Товариство з обмеженою відповідальністю «Простір Капітал», код ЄДРПОУ 32978493	161 596	46 895 159	20
Акціонерне товариство «Іберія Мотор Компані», реєстраційний номер 0000142828	80 798	23 447 580	10
Товариство з обмеженою відповідальністю «Стаміна Капітал», код ЄДРПОУ 39531522	9 363	2 717 143	1,16
Всього	807 980	234 475 796	100

14.2 Резервний капітал

Резервний капітал формується згідно законодавства України з метою забезпечення покриття збитків підприємств. Встановлений законодавством розмір резервного капіталу становить не менше 25 % статутного капіталу. Його формування проводиться шляхом щорічних відрахувань не менш ніж 5 % відсотків з прибутку підприємств. Резервний капітал складається з відрахувань за рахунок прибутку в резервний фонд, згідно зі Статутом Компанії. У звітному періоді не було відрахувань на формування резервного капіталу Компанії.

14.3 Додатковий капітал

Додатковий капітал сформований за рахунок емісійного доходу в минулих періодах в розмірі 17 030 тис. грн.

ПРАТ «ЄВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

15 ПОЗИКОВІ КОШТИ

Станом на 31.12.2019 кредити Компанії представлені наступним чином:

	Валюта	Рік погашення	% ставка	31.12.2019
Довгострокова частина позикових коштів				
ПАТ «Укргазбанк»	Грн.	2021	19	64 600 000
ТОВ «Стаміна Капітал»	Грн.	2021	15.5	6 946 658
Атоллендо Консалтінг Лімітед (в т.ч. комісія)	Долар США	2025	8	13 130 605
Атоллендо Консалтінг Лімітед (в т.ч. комісія)	Долар США	2025	9,5	6 607 679
Унікредитбанк, Чехія	Долар США	2025	Libor+маржа 2,1	21 532 500
Всього довгострокових позикових коштів, грн				71 546 658
Всього довгострокових позикових коштів, долар США				41 270 784
Поточна частина довгострокових кредитів				
ПАТ «Укргазбанк»	Грн.			40 000 000
ТОВ «Стаміна Капітал»	Грн.			7 134 980
Атоллендо Консалтінг Лімітед	Долар США			5 426 992
Унікредитбанк, Чехія	Долар США			6 645 325
Всього, поточна частина довгострокових коштів, грн.				47 134 980
Всього, поточна частина довгострокових коштів, долар США				12 072 317
Довгострокова частина процентів за кредит, грн				
Довгострокова частина процентів за кредит, долар США				
Поточні зобов'язання за відсотками за кредитами, грн.				
Поточні зобов'язання за відсотками за кредитами, долар США				
Всього позикових коштів	Грн.			120 542 417
Всього позикових коштів	Долар США			62 105 660

Заборгованість за кредитами (з врахуванням резерву на дисконтування) на 31.12.2018 року та 01.01.2019 року

	31.12.2019	31.12.2018	01.01.2018
Довгострокові позикові кошти			
Довгострокові кредити банків	490 530	680 246	751 619
Інші довгострокові зобов'язання (позики)	424 230	538 813	559 800
Всього довгострокових позикових коштів	914 760	1 219 059	1 311 419
Поточні позикові кошти			
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями за кредитами та позиками	333 082	173 242	38 531
Зобов'язання за відсотками	2 203	3 322	3 025
Всього поточних позикових коштів	335 285	176 564	41 556
Всього позикових коштів	1 250 045	1 395 623	1 352 975

У 2019 році було розпочато переговори з кредитором Унікредитбанк, Чехія стосовно умов реструктуризації кредитної заборгованості з урахуванням поточної економічної ситуації. Станом на 31.12.2019 року переговори тривають.

16 ЗОБОВ'ЯЗАННЯ З ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ІНШИХ ВИПЛАТ

Інформація щодо виду та змін забезпечень:

	Забезпечення на виплату відпусток працівникам
Створено на 01.01.2018	425
Нараховано	2 861
Використано	(2 608)
Залишок на 31.12.2018	678
Нараховано	3 902
Використано	(3 652)
Залишок на 31.12.2019	928

Сума, що визнана в якості резерву, відображає найкращу розрахункову оцінку витрат, які необхідні на кінець звітного періоду для врегулювання існуючого зобов'язання.

Загальна сума резерву складається з:

- обов'язкових виплат, передбачених КЗпП, таких як оплата днів щорічної відпустки, компенсації днів невикористаної відпустки при звільненні;
- нарахування ЕСВ на суму резерву відпусток.

Забезпечення на виплату відпусток створюється щомісячно на підставі даних про середньоденний заробіток працівників та кількості невідпрацьованих днів відпустки відповідно до методики розрахунку, що встановлена українським законодавством. Середньоденний заробіток розраховується виходячи із середньої кількості календарних днів за рік з урахуванням свят.

17 КРЕДИТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ ЗА ОСНОВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ТА ІНША КРЕДИТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ

	31.12.2019	31.12.2018	01.01.2018
Торгова кредиторська заборгованість			
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги, в т.ч. з пов'язаними особами	24 790	124 540	90 316
Зобов'язання з оренди поточні (в т.ч. фін.лізинг)	56 733	51 232	556
Аванси отримані, в т.ч. з пов'язаними особами	6 109	15 030	2 993
Нараховані витрати на винагороди працівникам	760	1 803	1 937
Кредиторська заборгованість за розрахунками з учасниками	6 081	6 081	6 081
Відрахування на соціальні внески	196	386	525
Кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	1 812	1 743	9 992
Заборгованість за поворотною фін. допомогою	149 000	-	-
Інша заборгованість	2 432	3 475	3 287
Кредиторська заборгованість за основною діяльністю та інша кредиторська заборгованість	247 913	204 290	115 687

ПрАТ «ЄВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

Торгова кредиторська заборгованість за основними контрагентами є: ТОВ «PIK», SKODA AUTO.

Аванси отримані від основного контрагента: ТОВ «ЄВРОКАР».

Уся кредиторська заборгованість деномінована у гривнях та іноземній валюті (долар, євро). Балансова вартість кредиторської заборгованості за основною діяльністю та іншої кредиторської заборгованості приблизно дорівнює її справедливій вартості.

18 УМОВНІ ТА ІНШІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Судові процедури.

У звітному періоді Компанія не брала участі у судових процедурах ні в якості позивача, ні в якості відповідача. Претензії та позови проти Компанії відсутні, умовні зобов'язання не створювалися.

Податкове законодавство. Українське податкове, валютне та митне законодавство часто змінюється. Суперечливі положення тлумачаться по-різному. Керівництво вважає, що його тлумачення є доречним та обґрунтованим і нараховує відповідні резерви на податок на прибуток та інші податки на підставі цього припущення. Однак неможливо гарантувати, що податкові органи не оскаржать нараховані суми.

Тлумачення податкового законодавства податковими органами стосовно операцій та діяльності Компанії можуть відрізнитися від тлумачення керівництва. Податкові органи України можуть займати більш агресивну позицію у своєму тлумаченні законодавства та проведенні податкових перевірок, застосовуючи досить складний підхід. Це передбачає дотримання вказівок Вищого арбітражного суду за справами про ухилення від оподаткування шляхом перевірки сутності та комерційних підстав операцій, а не лише їх юридичної форми.

Ці фактори у поєднанні із зусиллями податкових органів, спрямованими на збільшення податкових надходжень у відповідь на зростання бюджетного тиску, можуть призвести до зростання рівня та частоти податкових перевірок. Зокрема, існує вірогідність того, що операції та діяльність, які раніше не оскаржувались, можуть бути оскаржені у майбутньому. У результаті можуть бути нараховані додаткові суми податків, штрафів та пені.

Податкові та митні органи мають право здійснювати донарахування, стягувати пеню та інші податкові зобов'язання протягом трьох років після закінчення податкового періоду. За певних обставин перевірка може стосуватися довших періодів.

19 ОПЕРАЦІЇ З ПОВ'ЯЗАНИМИ СТОРОНАМИ

Відповідно до визначення МСФЗ (IAS) 24 "Розкриття інформації про зв'язані сторони" під пов'язаними сторонами Компанії, розуміються наступні контрагенти:

- (a) підприємства, які прямо або побічно, через один або декілька посередників контролюють компанію, контролюються Компанією, або разом з Компанією перебувають під загальним контролем (включаючи холдингові й дочірні Компанії, а також родинні дочірні Компанії);
- (b) асоційовані Компанії – підприємства, на діяльність яких Компанія значно впливає і які, не є дочірніми Компанії або спільними підприємствами інвестора;
- (c) приватні особи, які прямо або побічно володіють пакетом акцій із правом голосу й мають можливість значно впливати на діяльність Компанії, а також кожної, хто впливає або перебуває під впливом такої особи при веденні операцій з Компанією;
- (d) ключовий управлінський персонал Компанії, тобто ті особи, які вповноважені й відповідальні за здійснення планування, керування й контролю над діяльністю Компанії, у тому числі директор Компанії, а також його найближчі родичі;
- (e) підприємства, право голосу в яких належить прямо або побічно будь-якій особі, описаній в п. п. (c) або (d), або особі, на яку такі особи значно впливають. До них відносяться підприємства, що належать директорам або основним акціонерам Компанії, і підприємства, які мають спільного з Компанією, що звітує ключового члена керуючого органу;
- (f) пенсійні фонди, що діють в інтересах співробітників Компанії.

У відношенні кожної можливої операції зі зв'язаною стороною до уваги приймалась сутність операції, а не тільки її правова форма. Пов'язані сторони можуть здійснювати операції, які не мали б місця між сторонніми Компаніями. Також можуть відрізнитися умови й суми транзакцій у порівнянні з аналогічними операціями між непов'язаними сторонами. Інформація про операції з пов'язаними сторонами Компанії представлена нижче:

Тип пов'язаної сторони	Характер операції	2019	2018
Контролююча сторона - учасник	Погашення заборгованості по позиці	315	843
Контролююча сторона - учасник	Нарахування процентів по позиці	2 230	2 326
Контролююча сторона - учасник	Погашення заборгованості по процентам	2 231	2 329
Компанії, пов'язані через спільних власників	Погашення заборгованості по позиці	12 006	13 110
Компанії, пов'язані через спільних власників	Нарахування процентів по позиці	52 063	56 274
Компанії, пов'язані через спільних власників	Погашення заборгованості по процентам	15 721	14 297
Компанії, пов'язані через спільних власників	Надання фінансової допомоги пов'язаній особі	13 700	14 300
Компанії, пов'язані через спільних власників	Повернення фінансової допомоги	14 300	15 400
Компанії, пов'язані через спільних власників	Реалізація готової продукції	3 489 378	3 150 412
Компанії, пов'язані через спільних власників	Отримання інших послуг	2 288	2 247
Дочірня компанія	Отримання фінансової допомоги	349 000	-
Дочірня компанія	Повернення фінансової допомоги	200 000	-
Дочірня компанія	Отримання послуг оренди	73 328	72 537

Тип пов'язаної сторони	Характер заборгованості	31.12.2019	31.12.2018	31.12.2017
Контролююча сторона - учасник	Кредиторська заборгованість за позиковими коштами	14 143	14 458	14 462
Компанії, пов'язані через спільних власників	Кредиторська заборгованість за позиковими коштами	546 170	594 557	545 755
Компанії, пов'язані через спільних власників	Дебіторська заборгованість за надану фінансову допомогу	13 700	14 300	15 400
Компанії, пов'язані через спільних власників	Торгова кредиторська заборгованість	184	184	172
Компанії, пов'язані через спільних власників	Торгова дебіторська заборгованість	213 762	136 127	193 444
Компанії, пов'язані через спільних власників	Дебіторська заборгованість за надані аванси	72	-	-
Дочірня компанія	Торгова кредиторська заборгованість	6 111	117 895	81 905
Дочірня компанія	Кредиторська заборгованість за надану фінансову допомогу	149 000	-	-

Заборгованості є поточними, тому резерв сумнівних боргів не створювався. Безнадійні або сумнівні заборгованості відсутні. В угодах між Сторонами відсутні особливі умови, забезпечення та відшкодування внаслідок непогашення зобов'язань, надання чи отримання будь-яких гарантій.

Ключовий управлінський персонал представлений членами Наглядової ради, Головою ревізійної комісії, Генеральним директором Компанії, заступниками генерального директора у складі 12 осіб. Характер відносин – відносини контролю. У 2019 році вся сума компенсації ключовому управлінському персоналу була включена до складу адміністративних витрат та становить 2 677 тис. грн.

20 УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РИЗИКАМИ

Основні фінансові зобов'язання Компанії включають кредити та позики, торгівлю та іншу кредиторську заборгованість. Основною метою даних фінансових зобов'язань є фінансування операцій Компанії. До складу основних фінансових активів Компанії входять торгова дебіторська заборгованість та грошові кошти, які виникають безпосередньо в ході її операційної діяльності.

ПрАТ «ЄВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

Компанія схильна до кредитного ризику, ризику ліквідності та валютного ризику. Керівництво Компанії контролює процес управління цими ризиками. Функція управління ризиками у Компанії здійснюється стосовно фінансових ризиків (кредитного, валютного, ризику ліквідності), ринкових, цінових, а також операційних та юридичних ризиків. Управління операційними та юридичними ризиками має на меті забезпечення належного функціонування внутрішніх процедур та політики, що спрямовані на мінімізацію цих ризиків.

Кредитний ризик

Компанія наражається на кредитний ризик, який виникає тоді, коли одна сторона фінансового інструменту спричинить фінансові збитки другій стороні внаслідок невиконання взятих на себе зобов'язань. Кредитний ризик виникає в результаті реалізації Компанією продукції на кредитних умовах та інших операцій з контрагентами, внаслідок яких виникають фінансові активи.

Максимальна сума кредитного ризику, на який наражається Компанія, показана нижче за категоріями фінансових активів:

	31.12.2019	31.12.2018	01.01.2018
Дебіторська заборгованість за основною діяльністю (Примітка 12)	219 872	152 042	197 150
Поворотна фінансова допомога	13 700	14 300	15 400
Інша дебіторська заборгованість	3 644	1 357	2 202
Загальна сума кредитного ризику балансових фінансових інструментів	237 216	167 699	214 752

Компанія здійснює регулярний моніторинг непогашеної дебіторської заборгованості за реалізовані товари в розрізі окремих замовлень.

Керівництво Компанії вважає доцільним надавати у фінансовій інформації дані про строки заборгованості та іншу інформацію про кредитний ризик. Цю інформацію подано у Примітці 13.

Валютний ризик

Фінансові інструменти, які наражаються на ринковий ризик включають кредити та займи. Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість майбутніх грошових потоків по фінансовому інструменту буде коливатися внаслідок зміни валютних курсів. Компанія має значний вплив валютного ризику, оскільки значна частина боргових зобов'язань погашається в валюті.

Ризик процентної ставки.

Процентний ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових процентних ставок. Схильність Компанії до ризику зміни ринкових процентних ставок може відноситися, перш за все, до довгострокових боргових зобов'язаннях Компанії з плаваючою процентною ставкою.

Станом на 31.12.2019 року підприємство має фінансові процентні зобов'язання із плаваючою процентною ставкою, тому даний ризик є властивим для Компанії.

Ризик ліквідності.

Компанія здійснює контроль над ризиком дефіциту грошових коштів, використовуючи інструмент планування поточної ліквідності. Метою Компанію є підтримка балансу між безперервністю фінансування та гнучкістю шляхом використання банківських овердрафтів, банківських кредитів та фінансової оренди.

Ризик ліквідності – це ризик того, що підприємство зіткнеться з труднощами при виконанні зобов'язань, пов'язаних з фінансовими зобов'язаннями. Керівництво здійснює моніторинг помісячних прогнозів грошових потоків Компанії.

Нижче в таблиці поданий аналіз фінансових зобов'язань станом на 31 грудня 2019 року у тис. грн. за визначеними в угодах строками погашення. Суми у таблиці аналізу за строками – це недисконтовані грошові потоки за угодами.

	До 6 місяців	6-12 місяців	Більше 1 року	Всього
Зобов'язання				
Позикові кошти (Примітка 15)	168 744	166 541	914 760	1 250 045
Кредиторська заборгованість за основною діяльністю (Примітка 17)	24 790			24 790
Всього майбутніх платежів	193 534	166 541	914 760	1 274 835

ПрАТ «ЄВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

Операційний та юридичний ризики.

Операційний та юридичний ризики включають:

- ризик персоналу, пов'язаний з діями або бездіяльністю працівників Компанії (людським фактором), включаючи допущення помилки при проведенні операції, здійснення неправомірних операцій, пов'язане з недостатньою кваліфікацією або із зловживанням персоналу, перевищення повноважень, розголошення інсайдерської та/або конфіденційної інформації та інше;
- інформаційно-технологічний ризик, пов'язаний з недосконалою роботою інформаційних технологій, систем та процесів обробки інформації або з їх недостатнім захистом, включаючи збій у роботі програмного та/або технічного забезпечення, обладнання, інформаційних систем, засобів комунікації та зв'язку, порушення цілісності даних та носіїв інформації, несанкціонований доступ до інформації сторонніх осіб та інше;
- правовий ризик, пов'язаний з недотриманням Компанією вимог законодавства, договірних зобов'язань, а також з недостатньою правовою захищеністю установи або з правовими помилками, яких припускається установа при провадженні діяльності.

Чутливість Компанії до операційного ризику є низькою, оскільки розподіл обов'язків в Компанії направлений на зменшення можливостей, які дають змогу будь-якій особі обіймати посаду, що дозволяє їй робити та приховувати помилки або шахрайські дії у звичайному ході виконання своїх обов'язків, розроблена досконала система внутрішнього фінансового моніторингу. Працівники регулярно проходять ознайомлення із законодавством України.

Системні і програмно-технічні засоби та засоби зв'язку, які використовує Компанія, запобігають втратам, крадіжкам, несанкціонованому знищенню, викривленню, підробленню, копіюванню інформації та забезпечують архівацію даних та інформації щодо проведених операцій за кожний операційний день, а також забезпечують дублювання роботи всіх систем та елементів для забезпечення збереження інформації та забезпечення неможливості її знищення з будь-яких обставин.

21 СПРАВЕДЛИВА ВАРТІСТЬ ФІНАНСОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ

Компанія здійснює аналіз фінансових інструментів, визнаних за справедливою вартістю, у розрізі таких категорій ієрархії:

- Рівень 1 – ціни котирування на активному ринку для ідентичних активів або зобов'язань;
- Рівень 2 – методики оцінки, для яких найнижчий рівень вхідних даних, який є важливим для оцінки справедливої вартості, піддається спостереженню, прямо чи опосередковано;
- Рівень 3 – методики оцінки, для яких найнижчий рівень вхідних даних, який є важливим для оцінки справедливої вартості, не піддається спостереженню.

Згідно МСФЗ (IFRS) 7.29 розкриття інформації про справедливу вартість фінансових інструментів не вимагається:

- якщо балансова вартість є обґрунтованим наближенням до справедливої вартості (наприклад, короткострокова торгова дебіторська і кредиторська заборгованість);
- щодо договору, що містить умову дискреційного участі (як описано в МСФЗ (IFRS) 4), якщо справедлива вартість цієї умови не може бути надійно оцінена;
- щодо зобов'язання по оренді.

Станом на 31.12.2019 року Компанія не має фінансових активів, які могли б бути віднесені до категорій «Фінансові активи, що переоцінюються за СС через прибуток або збиток», «Фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід з подальшою рекласифікацією накопичених прибутків і збитків (боргові інструменти)», «Фінансові активи, класифіковані за рішенням організації як оцінювані за справедливою вартістю через інший сукупний дохід без подальшої рекласифікації накопичених прибутків і збитків при припиненні визнання (пайові інструменти)» та «Фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток».

22 СТАНДАРТИ, ЯКІ БУЛИ ВИПУЩЕНІ, АЛЕ ЩЕ НЕ ВСТУПИЛИ В СИЛУ

МСФЗ (IAS) 8.30 вимагає, щоб організації розкривали у своїй фінансовій звітності інформацію про стандарти, які були випущені, але ще не вступили в силу, а також відому або обґрунтовану інформацію, що дозволяє користувачам оцінити можливий вплив застосування цих МСФЗ на фінансову звітність організації.

ПрАТ «СВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

Нижче наводяться нові стандарти, поправки і роз'яснення, які були випущені, але ще не вступили в силу на дату випуску фінансової звітності Компанії. Компанія має намір застосувати ці стандарти, поправки і роз'яснення, у разі необхідності, з дати їх вступу в силу.

Зміни до Концептуальної основи фінансової звітності

Концептуальна основа фінансової звітності у новій редакції містить новий розділ про оцінку, рекомендації щодо відображення у звітності фінансових результатів, удосконалені визначення та рекомендації (зокрема, визначення зобов'язання) і роз'яснення таких важливих питань, як функції управління, обачливість та невизначеність оцінки у ході підготовки фінансової звітності.

Зміни вступають у силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2020 року або після цієї дати.

Поправки до МСБО 1 «Подання фінансової звітності» та МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» щодо визначення суттєвості

Рада з МСФЗ вирішила уточнити визначення суттєвості, зробивши його більш послідовним і відповідним для всіх стандартів. Колишнє визначення в МСБО 1 наголошувало на тому, що пропуск або неправильне відображення суттєвих елементів впливає на економічні рішення користувачів, прийнятих на основі фінансової звітності. У новому варіанті визначення інформація вважається істотною, якщо її пропуск, неправильне відображення або приховування її іншою інформацією в звітності може, відповідно до обґрунтованих очікувань, вплинути на рішення основних користувачів фінансової звітності загального призначення, які приймають їх на основі такої фінансової звітності, що містить фінансову інформацію про конкретну організацію, що звітує.

Поправки застосовуються до періодів, що починаються 1 січня 2020 року або після цієї дати, дозволяється дострокове застосування. Поправка не матиме впливу на фінансову звітність Компанії.

МСФЗ (IFRS) 17 "Страхові контракти"

В травні 2017 р. Рада з МСФЗ випустила МСФЗ (IFRS) 17 «Договори страхування», новий всеосяжний стандарт фінансової звітності для договорів страхування, який розглядає питання визнання і оцінки, подання та розкриття інформації. Коли МСФЗ (IFRS) 17 вступить в силу, він замінить собою МСФЗ (IFRS) 4 "Страхові контракти", який був випущений в 2005 році. МСФЗ (IFRS) 17 застосовується до всіх видів договорів страхування (тобто страхування життя та страхування, відмінне від страхування життя, пряме страхування і перестраховання) незалежно від виду організації, яка випускає їх, а також до певних запобіжних заходів і фінансовим інструментам з умовами дискреційного участі. Є кілька винятків зі сфери застосування. Основна мета МСФЗ (IFRS) 17 полягає в наданні моделі обліку договорів страхування, яка є більш ефективною і послідовною для страховиків. На відміну від вимог МСФЗ (IFRS) 4, які в основному базуються на попередніх місцевих облікових політиках, МСФЗ (IFRS) 17 надає всебічну модель обліку договорів страхування, охоплюючи все доречні аспекти обліку. В основі МСФЗ (IFRS) 17 лежить загальна модель, доповнена наступним:

- Певні модифікації для договорів страхування з умовами прямої участі (метод змінної винагороди).
- Спрощений підхід (підхід на основі розподілу премії) в основному для короткострокових договорів.

МСФЗ (IFRS) 17 набуває чинності в ті періоди, починаючи з 1 січня 2021 року або після цієї дати, при цьому вимагається порівняльна інформація. Допускається застосування до цієї дати за умови, що організація також застосовує МСФЗ (IFRS) 9 і МСФЗ (IFRS) 15 на дату першого застосування МСФЗ (IFRS) 17 або до неї.

Даний стандарт не застосовний до Компанії.

Поправки до МСФЗ (IFRS) 10 та МСФЗ (IAS) 28 - «Продаж або внесок активів в угодах між інвестором і його асоційованою організацією або спільним підприємством»

Поправки розглядають протиріччя між МСФЗ (IFRS) 10 та МСФЗ (IAS) 28 в частині обліку втрати контролю над дочірньою організацією, яка продається асоційованій організації або спільному підприємству або вноситься до них. Поправки роз'яснюють, що прибуток або збиток, які виникають в результаті продажу або внеску активів, що представляють собою бізнес згідно з визначенням в МСФЗ (IFRS) 3, в угоді між інвестором та його асоційованою організацією або спільним підприємством, визнаються в повному обсязі. Однак прибуток або збиток, які виникають в результаті продажу або внеску активів, які не становлять собою бізнес, визнаються тільки в межах часток участі, наявних у інших, ніж організація, інвесторів в асоційованого підприємства або спільному підприємстві. Рада з МСФЗ перенесла дату вступу даних поправок в силу на невизначений термін, проте організація, яка застосовує дані поправки достроково, повинна застосовувати їх перспективно.

Для Компанії указані положення не застосовні.

23 ПОДІЇ ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ ЗВІТНОГО ПЕРІОДУ

ПрАТ «ЄВРОКАР»

Примітки до фінансової звітності за МСФЗ – 31 грудня 2019 року

Всі суми в таблицях наведені у тисячах гривень

Після закінчення звітного періоду до часу опублікування фінансової інформації у фінансово-господарській діяльності Компанії не відбулося суттєвих подій, які вимагали б коригування після звітного періоду сум, визнаних у фінансовій звітності, або визнання раніше не визнаних статей відповідно до вимог МСБО 33.

Генеральний директор _____

І.А. Царенко

Головний бухгалтер _____

Ю.А. Ващенко

